

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 33. IZREDNA SEJA

(26. april 2013)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANI.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVŠNO IN SODNO.
SLOVENIJA JE NEODLOČNO TRAJNA IN NEOTUJNA PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMOODLOČBE.
SLOVENIJA NE REŠUJE NEPOSREDNO IN IZREDNO NA ZAKONODAJNO, IZVŠNO IN SODNO.

MANDAT

VI

IZREDNA
SEJA

33

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 33. izredna seja (26. april 2013)

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2013

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 33. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K ODTUJITVI KAPITALSKE NALOŽBE D. S. U, DRUŽBE ZA SVETOVANJE IN UPRAVLJANJE, D. O. O., V DRUŽBI PEKO, TOVARNA OBUTVE, D. D., EPA 1149-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	5
MATJAŽ HAN	5
MATJAŽ HAN	5
MATJAŽ HAN	5
MATJAŽ HAN	5
MATJAŽ HAN	5
JOŽE TANKO	6
MATJAŽ HAN	6
1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K ODTUJITVI KAPITALSKE NALOŽBE DSU, DRUŽBE ZA SVETOVANJE IN UPRAVLJANJE, D. O. O., V DRUŽBI PEKO, TOVARNA OBUTVE, D. D., EPA 1149-VI	6
MAG. STANKO STEPIŠNIK	6
BOJAN STARMAN	7
FRANC BOGOVIČ	8
MAG. JANA JENKO	8
JOŽEF HORVAT	9
ALENKA PAVLIČ	9
MAG. ANDREJ VIZJAK	10
MATJAŽ HAN	11
BOJAN STARMAN	12
SAMO BEVK	13
FRANC PUKŠIČ	14
MAG. JANA JENKO	15
RENATA BRUNSKOLE	16
MAG. BRANKO GRIMS	17
BRANKO FICKO	18
MIHAEL PREVC	18
MARIJA PLEVČAK	19
ALEKSANDRA OSTERMAN	19
ROMANA TOMC	19
MAG. IVAN VOGRIN	20
JERKO ČHOVIN	21
SONJA RAMŠAK	22
FRANC BOGOVIČ	22
DR. LJUBICA JELUŠIČ	23
ALENKA PAVLIČ	24
JOŽEF HORVAT	25
MAŠA KOCIPER	25
ROMANA TOMC	26
MAŠA KOCIPER	26
DANIJEL KRIVEC	26
JOŽE VELIKONJA	28
JOŽEF JEROVŠEK	28
ALENKA JERAJ	29
SREČKO MEH	30
ZVONKO LAH	31
JANI MÖDERNDORFER	31
MATJAŽ HAN	32
MAG. ANDREJ VIZJAK	32
MAG. MITJA MAVKO	32

Državni zbor VI. mandat

33. izredna seja 26. april 2013

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Renata Brunskole.....podpredsednica Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 26. aprila 2013 ob 14. uri.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 33. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in prvega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednja poslanka in poslanci: gospa Iva Dimic, dr. Vinko Gorenak, mag. Marko Pogačnik, gospod Matevž Frangež, gospod Roberto Battelli, dr. László Göncz, gospod Andrej Čuš, mag. Andrej Šircelj, gospod Marijan Pobjbič, gospod Ivan Grill, gospod Tomaž Lisec, gospod Robert Hrovat, gospod Jakob Presečnik, gospod Janez Ribič, gospod Franc Jurša in gospod Ivan Hršak. Na sejo sem vabil tudi predstavnike Vlade. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 33. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli danes, 26. aprila 2013, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel, zato zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje o dnevnem redu. Preden sprožim možnost glasovanja, vas želim opozoriti, da preverite glasovalne naprave.

Glasujemo. Navzočih je 38 poslank in poslancev, kar je premalo za to, da bi lahko sprejeli dnevni red.

V skladu s poslovníkom dajem glasovanje o dnevnem redu drugič na glasovanje. Drugič glasujemo o predlogu dnevnega reda.

Glasujemo. Navzočih je 40 poslank in poslancev in tudi po drugem poskusu predlog dnevnega reda ni bil sprejet.

V skladu s poslovníkom bomo o dnevnem redu odločali tretjič po 10 minutah.

Proceduralno gospod Han, izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Zaradi javnosti, zaradi Slovenk in Slovencev, državljanek in državljanov, moram povedati, da je to višek. Izredna seja je. Vem, da vsi poslanci še niso prišli v dvorano in da se nas ni zbralo vsaj v koaliciji 45, da bi lahko začeli sejo. Na drugi strani so sedeli poslanci SDS, ki so bili v dvorani in so nas gladko hoteli žejne čez vodo peljati in niso glasovali o dnevnem redu. / oglašanje iz dvorane/ Ne, bom samo povedal. Gre za usodo 280 ljudi iz Tržiča, ki so zaposleni v Peku! Mislim, da ni korektno na tak način se iti politiko, gospe in gospodje iz SDS! To je nekorektno! Res je, da nas ni vseh v dvorani, ampak lepo vas prosim, ne se zajebavati z ljudmi. To je nemogoče, kar delate. / oglašanje iz dvorane/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Samo trenutek! Opozoril bi ...

MATJAŽ HAN (PS SD): Ne, ne. Mislim, glejte, lahko da sem naiven ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Boste morali dati proceduralni predlog, gospod Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Se opravičujem.

Lahko da sem naiven, lahko da sem tudi neumen, sem pa pošten in nisem zajebant. To, kar se ta trenutek dogaja – lahko čakamo tudi do polnoči in bomo tukaj stali, v tej dvorani, ampak to, da se nam cinično smejite in ne pritisnete gumba, da bi lahko začeli sejo ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Han ...

MATJAŽ HAN (PS SD): ... je pa za moje pojme neodgovorno.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Predlagam, da ...

MATJAŽ HAN (PS SD): To sem moral povedati, tudi če sem kršil poslovnik.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: ... ravnate v skladu s poslovnikom.

Ugotavljam, da postopkovni predlog ni bil podan in je bil s tem kršen poslovnik. Ostajam pri ugotovitvi, da bo tretje glasovanje čez 10 minut, ob 14.16. Prekinjam sejo do 14.16.

(Seja je bila prekinjena ob 14.06 in se je nadaljevala ob 14.16.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani poslanke in poslanci!

Nadaljujemo z odločanjem, in sicer s tretjim odločanjem o določitvi dnevnega reda 33. izredne seje.

Gospod Tanko, želite proceduralno? Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Mislím, da ni dobro, da ste dovolili vodji vaše poslanske skupine, da je po prekinitvi seje obdelal poslance opozicijskih strank. Rad bi povedal, da delo Državnega zbora ureja poslovnik, da je predsednik Državnega zbora sklical sejo v skladu s poslovnikom in v skladu z dogovorom na kolegiju, na zahtevo koalicijskih poslancev. Žal tistih, ki ste zahtevali to sejo, ob času glasovanja dnevnega reda ni bilo v dvorani. Predlagam, da zagotovite tak način dela v koaliciji, da boste vsaj elementarne stvari kot je, recimo, potrditev dnevnega reda seje, uspeli potrditi. Te seje danes, te točke dnevnega reda ne bi bilo, če bi potrdili klasifikacijo pred dvema dnevoma. Ampak, ker tega niste storili, se zdaj ukvarjamo s posamičnimi primeri potrjevanj, prodaj premoženja, privatizacije itd. Ne obdelovati na tak aroganten način poslancev naše poslanske skupine. Kljub temu, da smo za sejo izvedeli pet minut pred 11. uro, smo prišli na sejo v zadostnem številu. Kljub temu, da ste gradivo dostavili na sejo odbora in ga uvrstili na obravnavo, ko ni bila točka dnevnega reda, vas nismo šolali in diskreditirali, ne na odboru in ne javno.

Predlagam, da če se že lotevate teh stvari, da se jih lotevate v skladu s pravili, ki veljajo v Državnem zboru, korektno do poslancev, korektno do javnosti, in ni treba nikomur oporekati, kako je glasoval, zakaj je tako glasoval itd. Vsaj za dnevni red bodite sklepčni in ga potrdite, in to dnevni red, ki je izrecno na vašo zahtevo. Lepo prosim, da se v bodoče takih diskreditacij, takih žolčnih izlivov, ne poslužujete. Mi bomo svoj del opravili, tudi v zadostnem številu, ampak vi ste tisti, ki morate določene stvari zagotavljati, tako pri potrjevanju dnevnih redov kakor tudi pri odločanju o vsebinah, ki bodo prišle na dnevni red. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Moram dati še eno pojasnilo. Tudi vaša razprava ni bila v skladu s poslovnikom in niste predlagali postopkovnega predloga. Podobno

sem opozoril prej tudi gospoda Hana, moram pa pojasniti, da sem dal gospodu Hanu za postopkovni predlog besedo prej, preden sem sejo prekinil. Napovedal sem, da bomo tretjič glasovali čez 10 minut, vendar sem šele po postopkovnem predlogu jasno povedal, da prekinjam sejo in jo nadaljujemo ob 14.16. Upam, da je s tem pojasnjen postopek glede glasovanja o dnevnem redu.

Gospod Han, če boste dali postopkovni predlog, potem predlagam, da je to resnično postopkovni predlog, sicer vam bom moral povedati, da ne morete polemizirati ali kaj podobnega. Dobro, imate besedo za postopkovni predlog.

MATJAŽ HAN (PS SD): Vsak v življenju naredi svojo napako. Poslanski skupini SDS se moram opravičiti za grobo izrečene besede, vendar verjemite mi, da smo nekateri samo ljudje. Strinjam se, Jože, z vami, ko ste rekli, da mora koalicija zagotoviti dovolj glasov za to, da lahko izglasuje ali zakon ali dnevni red. Vendar v tem primeru se tako dolgo poznamo, da je šlo za nek maneuver, ki ni bil potreben. Še enkrat se vam opravičujem za izrečene besede in se opravičujem tudi predsedniku Državnega zbora, ker sem resnično izkoristil proceduralni predlog. Kaj si pa intimno mislim, je pa moja stvar. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Dobro, kljub vsemu se mi zdi, da je prevladal športni duh, če lahko tako rečem, medsebojno spoštovanje. Opozarjam vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav, preden preidemo na ponovno odločanje o dnevnem redu. Prehajamo na glasovanje.

Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti nihče.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 33. izredne seje zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA SKLEPA O SOGLASJU K ODTUJITVI KAPITALSKE NALOŽBE D.S.U., DRUŽBE ZA SVETOVANJE IN UPRAVLJANJE, D. O. O., V DRUŽBI PEKO, TOVARNA OBUTVE, D. D.**

Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Vlada na podlagi dvanajstega odstavka 38. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu.

Za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa dajem besedo predstavniku Vlade, in sicer mag. Stanku Stepišniku, ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo.

MAG. STANKO STEPIŠNIK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Komisija, ki je vodila postopek skupne prodaje delnic družbe Peko, d.d., v nadaljevanju komisija, je dne 28. marca 2013 upravam

lastnikov Peka predložila končno poročilo o postopku. Njihovi organi so sprejeli sklep o prodaji svojih lastniških deležev družbi Osimpex, d. o. o. Ključni elementi ponudbe: kupnina za 100-odstotni lastniški delež približno 2 milijona evrov, malo več; garantirano minimalno število zaposlenih v obdobju 2013–2017 od 380 zaposlenih 280 zaposlenih, in to na Peko, d. d., in PGP Inde, d. o. o.; garantirana dokapitalizacija Peko, d. d., 2 milijona evrov ob prenosu lastništva, 6 milijonov evrov do leta 2017; garantirane investicije 2 milijona evrov za financiranje tehnoloških posodobitev, razvoj novih izdelkov, modernizacijo prodajne mreže, ki jo ima, in tudi za krepitev blagovne znamke; zagotovitev dolžniškega financiranja v višini 2 milijona evrov za nabavo materiala in gotovih izdelkov za takojšen plasma na prodajne police.

Jamstva: solidarno poročstvo družb Osimpex, d. o. o., Feroimpex, d. o. o., Đuro Đaković – Zavarene posude, d. d., Građevinski inženjering Osijek, d. o. o, in sam lastnik gospod Biloš, zadužnica. Tekom postopka je bila preverjena boniteta družbe Osimpex in ostalih porokov, ki je kazala na povprečno stanje navedenih družb glede na splošne gospodarske razmere, vendar so ocene bazirale na finančnih podatkih do konca leta 2011, saj ostali niso bili na razpolago. Po zaključku postopka je Sod opravil dodatne preverbe premoženja družb, nepremičnin preko hrvaške odvetniške pisarne Vedriš&Partners, iz katerih izhaja, da večina družb, z izjemo Feroimpex, v trenutku priprave poročila ne razpolaga s tolikšnim neobremenjenim nepremičnim premoženjem, da bi z njim zagotovila poplačilo vseh obveznosti – razen družba Feroimpex.

Na sestanku med mano, predstavniki Sod, D.S.U. in ponudnikom Osimpex dne 2. aprila 2013 je bila izpostavljena problematika danih zavarovanj, ponudnik pa je bil pozvan, da predloži dodatna zavarovanja v obliki bančne garancije, to, kar si vsi želimo, zastave nepremičnin ipd., česar pa ta v nadaljevanju ni bil pripravljen ponuditi. Družba D.S.U., d. o. o., je dne 10. aprila Ministrstvu za finance posedovala obstoječe gradivo za pridobitev soglasja Državnega zbora k prodaji, skladno z dvanajstim odstavkom 38. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu, kateremu je priložila tudi gradivo Sod. Vlada Republike Slovenije se na svoji seji dne 18. 4. še ni odločila za posredovanje gradiva v obravnavo Državnemu zboru zaradi tega, ker smo želeli še izboljšati garancije, ki jih je kupec ponudil.

V dneh med 18. in 21. aprilom so med predstavniki MGRT in Osimpexa na predlog državnega sekretarja Gašparja Gašparja Mišiča potekala dodatna pogajanja, rezultat katerih je dogovor, da Republika Slovenija za zavarovanje plačila pogodbenih kazni pridobi še dodatno garancijo, nakupno opcijo za obdobje 5 let. Z njo ima v primeru kršitve pogodbe s strani Osimpex in neplačila pogodbenih kazni Republika Slovenija pravico, da v obdobju 5 let odkupi

celoten delež, stoprocentni delež v Peku za en evro nazaj. V ta namen se je sestavil tudi aneks k obstoječi kupoprodajni pogodbi. Prav tako je dogovorjeno, da mora o vseh večjih poslovnih dogodkih kupec obveščati Republiko Slovenijo. Če ne dela v skladu s programom za prestrukturiranje in v smislu dobrega gospodarja, se lahko unovčijo vsi penali, ki so v pogodbi navedeni.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa.

Predlog sklepa je obravnaval tudi Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila dajem besedo predsedniku odbora gospodu Bojanu Starmanu.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 53. nujni seji dne 26. 4. 2013 kot matično delovno telo obravnaval Predlog sklepa o soglasju k odtujitvi kapitalske naložbe D.S.U., družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., v družbi Peko, tovarna obutve, d. d., ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predloženi akt proučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in po zakonodajno-tehničnem pogledu nanj nima pripomb. Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za finance, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, Zakonodajno-pravne službe. Prisoten je bil tudi minister za gospodarstvo.

Uvodno dopolnilno obrazložitev k predlogu sklepa je podal minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je predstavil prodajo družbe Peko družbi Osimpex, d. o. o., kot edino možnost za preživetje omenjenega podjetja. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v nadaljevanju navedla, da na predloženi akt služba nima pripomb. V razpravi je bila na splošno izražena podpora prodaji družbe Peko, vendar so članice in člani odbora opozorili na posamezne dileme in izrazili številne pomisleke glede njegove prodaje izbranemu ponudniku, družbi Osimpex. Pri tem so nekateri članice in člani odbora opozorili predvsem na probleme, povezane s kredibilnostjo zainteresiranega kupca ter danih garancij, na podlagi katerih bi bilo mogoče zagotoviti ohranitev dejavnosti in delovnih mest zaposlenih v podjetju Peko. Člane je zanimalo tudi, koliko nepremičnin ima v lasti družba Peko ter kolikšna je vrednost dolga družbe ter ocenjena vrednost osnovnih sredstev. Nekateri člani so menili, da časa za odločanje ni več, saj rok za prodajo poteče 30. 4. 2013, in drugih kupcev za družbo Peko ni. Prav tako menijo, da druge možnosti od prodaje, s katero se strinja tudi solastnik SKB, ni. V primeru, da prodaja ne uspe, sledi stečaj družbe Peko in izguba delovnih mest.

V nadaljevanju sta minister za gospodarski razvoj in tehnologijo ter državni sekretar na Ministrstvu za finance podala odgovore na izražena mnenja in dileme članic in članov odbora, pri čemer sta poudarila, da bo predlagana rešitev omogočila reševanje in preživetje družbe Peko, d. d., ter številnih delovnih mest. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o predlogu sklepa in ga sprejel. Ker k predlogu sklepa na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, Odbor za finance in monetarno politiko predlaga Državnemu zboru, da Predlog sklepa o soglasju k odtujitvi kapitalske naložbe D.S.U., družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., v družbi Peko, tovarna obutve, d. d., sprejme v predloženem besedilu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala za predstavitev poročila odbora.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Franc Bogovič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Dober dan, spoštovani predsednik parlamenta, kolegice in kolegi, spoštovani minister s sodelavci!

V Sloveniji še nimamo delujočega holdinga, ki bi združil naložbe Republike Slovenije pod eno streho in strokovno, suvereno odločal o takšni zadevi kot je prodaja deležev države v slovenskih podjetjih. To je tudi osnovni razlog za sklic današnje izredne seje, na kateri zdaj o tej zadevi odloča parlament. Tudi odbor za finance je dobil gradivo v roke praktično na začetku seje. Seja je bila sklicana danes tekom dneva, pa tudi Državni zbor je imel na začetku kar nekaj težav s sklepčnostjo. V takšnih okoliščinah smo na odboru pregledovali gradivo, iz katerega je razvidno, da se je podjetje Peko, za katerega ni nobena skrivnost, da je že leta v težavah, najbrž po tisti neuspešni dokapitalizaciji, za katero so bili sklepi sprejeti že konec leta 2011 in se je realiziralo dokapitalizacijo v januarju 2012, znašlo v situaciji, ko se podjetje prodaja. Na prodajo sta se prijavila dva kupca. Strokovna komisija je pripravila predlog, na osnovi katerega danes odločamo, da ta več kot 90-odstotni delež, če združimo Republiko Slovenijo in D.S.U., zdaj prodajamo.

Na številna vprašanja, ki so bila naslovljena na predstavnike Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, žal na odboru za finance nismo prejeli odgovorov, ki bi na nek način odgovorili na ključna vprašanja. Ali je zavarovanje tega nakupa s strani kupcev dovolj varno? Ali so te garancije, ki niso, kot smo slišali, bančne, ampak v garanciji samega podjetja, dovolj trdno zagotovilo, da ne bo to eden izmed neuspešnih primerov v Sloveniji, ko niti poštenega stečaja ali likvidacije ne znamo izpeljati, ampak se zgodi razprodaja premoženja? Vsi se zavedamo, da

bomo, če bo uspela ta prodaja in se bo teh 280 delovnih mest uspešno ohranilo v prihodnjih letih, do leta 2017 kot piše v gradivih, danes naredili dobro delo in na nek način rešili socialno stisko ljudi v Peko in v okolici Trziča.

Žal nimamo zagotovil o stališču lokalne skupnosti. Tista, ki so prišla neuradno, so takšna, da tudi župan ni podrobno seznanjen s to prodajo, če bi pa sam odločal, so pa tudi neki znaki, da ne bi imel ravno lahkega srca to prodajo podpreti, ampak da ima skepso glede te prodaje. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se zavedamo, da nihče, ki se s tem problemom ukvarja, nima lahkega dela, zato ne mislimo nasprotovati tej odločitvi. Vsekakor pa imamo težavo s podporo, glede na to, da je še kar nekaj neznank in stvari, za katere bi morali danes dobiti odgovore, preden se bi v poslanski skupini in v Državnem zboru odločili za podporo takšnega sklepa.

Če strnem, v Slovenski ljudski stranki tej prodaji ne bomo nasprotovali, žal pa iz gradiv, ki smo jih dobili v roke, nismo preveliki optimisti, da bomo čez eno leto še govorili o 280 delovnih mestih v Peko Trzič.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Jana Jenko bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Vsem skupaj lep pozdrav!

Naj stališče Poslanske skupine DeSUS začnem tako, da ponovim sklepe, ki smo jih članice in člani Odbora za gospodarstvo in Odbora za finance in monetarno politiko glede problematike družbe Peko na seji 21. februarja letos soglasno sprejeli. Sprejeti so bili pod prejšnjo vlado. Poleg tega, da smo se v razpravi seznanili s problematiko Peka, smo se strinjali, da se Peko proda. Pozvali smo Vlado, da v čim krajšem času izvede vse potrebno za uspešno prodajo Peka ter izrazili pričakovanje od Vlade, da v primeru odločitve o prodaji najboljšemu ponudniku Državni zbor v najkrajšem možnem času obravnava soglasje za prodajo družbe.

Družba Peko, tovarna obutve iz Trziča, nekdanji paradni konj slovenske čevljarke industrije s 110-letno tradicijo, je že precej časa na robu preživetja. V preteklih letih so potekali le medli poskusi reševanja te družbe, kar v Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo kot sila neodgovorno, predvsem s strani države kot lastnice, saj se ni obnašala kot dober gospodar. To ni samo ugotovitev glede tega konkretnega primera. To, da je država precej mačehovsko ravnala z večino svojih podjetij, ki so danes zgolj še zgodovina, vemo vsi, sleherni državljan in državljanka Republike Slovenije. Položaj delavcev, ki so zaradi tega izgubili službe in dohodek za preživljanje svojih družin, vsekakor ni zavidanja vreden. Da ne govorim še o izgubi kakovostnih blagovnih znamk in posledični

verižni škodi, ki so jo s tem utrpela še druga uspešna slovenska podjetja, tudi zaradi nezaupanja potrošnika v slovenske proizvode.

Ker je v pristojnosti Državnega zbora, da poda končno soglasje k prodaji družbe, ki jo ima družba D.S.U. v družbi Peko, danes tik pred zdajci rešujemo Peko pred najhujšo usodo, ki lahko doleti neko podjetje in zaposlene – pred stečajem. Nič nimam proti stečajem, ampak me skrbijo stečajni voditelji oziroma upravitelji, ki pa, kot vemo, niso ravno zanesljivi in družbo pripeljejo v stečaj. Sami ne odgovarjajo za to in gredo reševati drugo firmo. Glede na situacijo, v kakršni je Peko, in glede na to, da je država večinska lastnica, veliko opcijskega prostora glede odločitve nimamo. Tudi v Poslanski skupini DeSUS menimo, da je prodaja Peka v tem trenutku najboljša možna rešitev za ohranitev podjetja pri življenju. Če tega ne storimo, bo Tržič še ena socialna točka na zemljevidu naše države. Mimogrede, prihajam iz Tržiča. Pomembno je, da se s prodajo iztrži maksimalno dobra pozicija prodajalca, v tem primeru države. V Poslanski skupini DeSUS menimo, da je to vsekakor v prvi vrsti ohranitev delovnih mest ter ohranjanje in spodbujanje gospodarskih dejavnosti na domačih tleh. Poslanska skupina DeSUS je skrbno spremljala postopek v zvezi s prodajo Peka in ugotavljamo, da je ta vlada vložila precej naporov v to, da bi se končno zgodila uspešna prodaja Peka.

Verjamemo, da so bila pogajanja s kupcem trda, prav tako pa verjamemo, da so rezultati pogajanj za državo in za podjetje zadovoljivi, zato sklep o prodaji podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani gospod minister s sodelavci!

Naj najprej napovem, da Poslanska skupina Nove Slovenije ne bo nasprotovala soglasju za prodajo Peka, delniške družbe.

Vendar današnja procedura in današnji zapleti, tako na Odboru za finance in monetarno politiko kakor tudi na seji, na začetku seje Državnega zbora, nas postavljajo pod nek pritisk, tako da moramo v petih minutah in dobesedno pet pred dvanajsto sprejeti pomembno odločitev. Življenje nam bi bilo bistveno lažje kot je danes, če velik del sedanje koalicije v lanskem letu ne bi nasprotoval sprejemanju Zakona o Slovenskem državnem holdingu in pred nekaj dnevi sprejemu Klasifikacije naložb Slovenskega državnega holdinga.

V dokumentu, ki sem ga citiral, na tretji strani pod zaporedno številko 80 vidimo Peko, delniška družba in lastniški delež Republike Slovenije 66,8 %. Ampak ta dokument je zdaj nič. Imamo pa težavo. Ne gre toliko za pravno

osebo Peko, delniško družbo, gre za ljudi. V Novi Sloveniji imamo pred seboj delavce in usodo njihovih družin. Gre za zaupanje. Ali Državni zbor zaupa temu kupcu, ki je res edini najboljši, ampak ni rečeno, da je pravi, in da bodo ti delavci imeli zanesljivo prihodnost, če bo ta kupec Peko, delniško družbo, kupil. V hrvaških in naših časopisih beremo, da je lastnika podjetja Osimpex, Željka Biloša, ki, kot sem omenil, velja za najboljšega ponudnika za nakup tovarne Peko, hrvaška policija pred dobrim mesecem aretirala med preiskavo o uhajanju informacij iz policije. To navaja hrvaški Jutarnji list, tudi HTV. Za Biloša nakup Peka, glede na to, da se ni nikoli ukvarjal s proizvodnjo obutve, predstavlja nov poslovni izziv. Tudi to navaja hrvaški oziroma zagrebški časnik.

Pri tem opozarja, da je Bilošev vzdevek hrvaški kralj železa, ki ga je dobil zaradi svojega poslovnega imperija, ki temelji na trgovini železa na debelo. Biloša so povezovali tudi z lansko afero domnevnega nezakonitega spremljanja izpisov telefonskih pogovorov in kratkih sporočil. Policijska preiskava je takrat pokazala na povezave nekaterih javnih oseb ter tudi nekaterih obveščevalcev in policistov s kriminalci. Res je, da je Biloš za Peko ponudil 2 milijona evrov, kar je milijon evrov manj od ponudbe drugega ponudnika. Res je tudi to, da bi naj njegov Osimpex Peko dokapitaliziral s 4 milijoni evrov, s čimer bo družba dobila nujno potreben svež kapital. V prihodnjih petih letih se je Osimpex zavezal v razvoj družbe vložiti skupaj 2 milijona evrov ali 400 tisoč evrov letno. Hrvaško podjetje se je tudi zavezalo, da bo od okoli 380 delavcev, kolikor jih Peko zaposluje v Sloveniji, najmanj 5 let obdržalo 280 zaposlenih. Za vse zaveze naj bi Osimpex predložil ustrezne garancije. Lepo se sliši. Ali zaupamo? Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Družba Peko se je znašla v izredno slabem finančnem položaju. Dokapitalizacija s strani države v višini 6 milijonov evrov v začetku leta 2012 je bila izvedena v manjšem obsegu kot je bilo prvotno načrtovano. Zaradi tega se plan prestrukturiranja, ki ga je pripravila uprava družbe, ni izvedel v načrtovanem obsegu. Prejšnja vlada je 22. decembra 2011 družbi naložila vstop zasebnega investitorja preko denarne dokapitalizacije, ki ga je družba neuspešno iskala vse do sredine leta 2012. Nato sta prispeli dve zavezujoči ponudbi, in sicer s strani ponudnikov Osimpex in Blue Rose Trust Fund. Oba sta bila s strani komisije pozvana k izboljšanju. Na podlagi usklajevanj in pogajanj z obema ponudnikoma je komisija določila rok za predložitev končnih zavezujočih ponudb do 27. 3. 2013. Dne 28. 3. 2013 je komisija sprejela sklep o izboru najugodnejšega ponudnika, in

sicer družbe Osimpex, medtem ko je ponudbo Blue Rose Trust Fund zaradi neustreznih zavarovanj ocenila kot neustrtezno.

Najboljša možnost za ohranitev Peka je prodaja. Če na takšen ali drugačen način Peko ne dobi zelo hitro finančne injekcije, je edina druga možnost stečaj družbe. Družba potrebuje sveža sredstva nemudoma, saj je Peko že insolventen. Pri tem velja opozoriti, da je Peko uspel izplačati zadnje plače zaposlenim v neto znesku, treba pa je še plačati davke in prispevke. Davčna uprava je Peko pozvala, da svoje obveznosti poravnava do 26. 4. 2013. Poleg tega se veljavnost ponudbe Osimpexa izteče 30. aprila. Z vidika Republike Slovenije kot 92,03-odstotnega lastnika Peka je pri odločitvi o prodaji treba upoštevati, da neposredni strošek predstavlja odpustitev dodatnih 280 zaposlenih, kar pomeni strošek denarnih nadomestil za brezposelnost v prvih dveh letih približno 2,5 milijona do 3 milijone evrov neto. Poleg neposrednih je treba upoštevati oportunitetne stroške odpovedi kupnini – 1,85 milijona evrov – in potencialnih plačanih prispevkov in davkov za 280 zaposlenih delavcev oziroma penalov po pogodbi v višini približno 3 milijone evrov. Vse za prvi dve leti.

Stroški izostanka potencialnih investicij oziroma njihovega multiplikativnega učinka na lokalno gospodarstvo, izpad morebitnih prihodkov iz naslova DDV ter stroški socialnega nezadovoljstva niso vračunani. Po prepričanju Pozitivne Slovenije je treba ohranjati delovna mesta, saj brez reševanja podjetij s stabilizacijo javnih financ in s sanacijo bank ne bomo rešili ničesar. Obžalujemo, da se je v Sloveniji v zadnjih letih pustilo propasti številna podjetja. S tem so bila uničena nakopičena znanja, dobre prakse, kadri, blagovne znamke in reference. Tudi nacionalni reformni program, ki vsebuje ukrepe za prestrukturiranje in razdolžitve realnega sektorja, po Stepišnikovi oceni v mednarodno in domačo javnost spušča signal, da Slovenija želi ohranjati delovna mesta. Ocenjujemo, da je to, kar je nova vlada na tem področju dosegla v prvem mesecu delovanja, dober signal. Lastniki, banke in država so parafirali sporazum o reševanju Cimosa. Podobne rešitve se pripravljajo za MLM, zagorsko SVEA in tako dalje.

Glede na navedeno v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija menimo, da je treba predlagani sklep sprejeti čim prej, zato bomo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije predlog sklepa podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Andrej Vizjak bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani minister, državni sekretar s sodelavci, spoštovani kolegi in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo umik države iz gospodarstva, zlasti iz nestrateških naložb, vendar na pregleden, gospodaren način. Generalno veljata dva ključna, temeljna cilja pri umiku države iz gospodarstva ali, enostavneje rečeno, privatizaciji. Prvi pomemben cilj je, da sledimo čim večjo kupnino oziroma da za prodano želimo karseda največ prihodkov v proračun. Drugi, prav tako pomemben cilj – ne podrejen cilj, temveč cilj na isti ravni –, je zagotoviti nadaljnji razvoj družbe, ki jo prodajamo oziroma iz katere se država umika. Nadaljnji razvoj te družbe je povezan tako z delovnimi mesti, s človeškim kapitalom v teh gospodarskih subjektih, kot tudi z razvojem te družbe v smislu investicij, vlaganj, tehnološkega razvoja in podobno. Nadaljnji razvoj sistema je prav tako pomemben kot sama kupnina.

Kaj ponuja v tem konkretnem primeru edini kupec, ki je pokazal toliko resnosti, da je oddal zavezujočo ponudbo? Ponuja ohranitev delovnih mest, ponuja vlaganja v določenem časovnem obdobju in ponuja tudi kupnino v višini 2 milijona evrov. Mimogrede, kupnino 2 milijona evrov je treba primerjati z vrednostjo nepremičnin Peka. Vrednost nepremičnin je dobrih 12 milijonov evrov. Dve tretjini teh nepremičnin je zastavljenih pod hipoteko, družba pa ima tudi precej dolgov. Če poenostavimo, kupec ponuja relativno nizko kupnino in ponuja razmeroma ugodne zaveze v branži, ki jo obravnavamo, glede ohranitve delovnih mest in nadaljnjih vlaganj. S čim pa garantira, da bo to tudi izpolnil? Z ničemer, razen s pogodbenimi določili. Ni nobenih bančnih garancij.

Vsi vemo, da mora izvajalec kateregakoli projekta, ki ga financira država ali občina, z bančnimi garancijami jamčiti za dobro izvedbo del, pravočasno izvedbo del, tudi za poplačila podizvajalcev in podobno. Ko govorimo o investicijah, ki jih financira država, je bančna garancija nekaj povsem normalnega, zahtevanega. Ko pa govorimo o izpolnjevanju zelo pomembnih zavez kupca po ohranitvi delovnih mest, po vlaganju v podjetje, pa ni nobenih garancij. Je zgolj naše zaupanje, ali bo kupec to izpolnil, ali mu verjamemo ali mu ne verjamemo. Prepričan sem, da je zelo pomembna oziroma najpomembnejša garancija, da bo kupec to izpolnil, kredibilnost kupca. Če je kupec kredibilen, če je zaupanja vreden, potem je po mojem vsaka bančna garancija odveč. Kdo je kupec? Kaj lahko spremljamo iz gradiva in iz medijev o kupcu? Prvič, jasno je, da podjetje ni iz branže. Podjetje se ne ukvarja z obutveno industrijo, s proizvodnjo, tega tudi ne prodaja. Prodaja in trguje z železom. Ni iz branže, ni strateški partner. To je prva pomembna ugotovitev. Druga pomembna ugotovitev je ta, da nima ustrezne bonitete. Tudi to piše v gradivu, ki je pripravljeno za današnjo sejo. Tretja ugotovitev je, da ima pomemben lastnik težave s kriminalisti na Hrvaškem in se nanj

lepijo korupcijski očitki. To so tri zoprnije, ki spremljajo kredibilnost tega kupca.

Kot smo danes izvedeli na odboru, je jasno, da ima Peko približno 100 nepremičnin, da so te nepremičnine ovrednotene na 12,8 oziroma slabih 13 milijonov evrov, da sta le dve tretjini nepremičnin pod hipoteko, da ena tretjina ni. Če zelo poenostavimo, dobrih 4, 4,5 milijona evrov nepremičnin ni pod hipoteko. Te nepremičnine tvorijo prodajne kapacitete, trgovsko mrežo Peka širom po bivši Jugoslaviji oziroma po državah bivše skupne SFRJ. Pomemben del nepremičnin se nanaša na proizvodnjo v Trzinu in tudi na prodajno mrežo znotraj Slovenije. Obstaja tveganje. Ker kupec ni iz branže, ker nima ustrezne bonitete in ker se očitno nanj lepijo sumljivi posli, vsaj po pisanju hrvaških medijev sodeč, ne slovenskih, obstaja tveganje, da bo monetiziral to premoženje, da bodo vsi dolgovi ostali, kajti z nobenimi garancijami ne garantira, da bo poplačal, kar je dolžan, in hkrati iztržil del od prodaje nepremičnin. Tudi to je možno. Vemo, da razpolaga s prodajalnimi tudi na elitnih lokacijah, kajti Peko se je v preteklosti trudil imeti to prodajno mrežo, in to je prav.

Ta posel spremljajo tveganja, ki sem jih pravkar omenil. Prodajna komisija Družbe za svetovanje in upravljanje je sklenila predlagati Vladi in posledično parlamentu soglasje po nastopu nove vlade, ne pred tem, kar pomeni, da so vsi detajli tega konkretnega posla, vse podrobnosti znane šele po menjavi vlade, ne pred tem, da ne bi slučajno koga prišla kakšna skomina zvrčati del teh ugotovitev pretekli vladi. Očitno sta se tako prodajna komisija Družbe za svetovanje in upravljanje kakor tudi Vlada odločili, da sprejmeta ta tveganja in rizike. Zakaj? Verjetno zaradi tega, ker vesta, kakšen je plan B, kakšen je scenarij B. Scenarij B, kot smo že ničkolikokrat slišali, je stečaj. Odločate oziroma odločamo o dveh slabih rešitvah. Ena slaba rešitev je stečaj, / nerazumljivo/ do tega ne pride, in druga slaba rešitev je razmeroma visoko tveganje, da bomo čez mesec dni poslali v stečaj podjetje še bolj osiromašeno, še brez nepremičnin. Drugače si ne znam predstavljati interesa kupca v tem primeru.

Lahko pa smo benevolentni, lahko verjamemo, da bo ta nov poslovni izziv lastnikov nadgrajen z uspehom v izjemno zahtevni branži. Novim kupcem želim veliko uspehov, zaposlenim pa tudi dobra delovna mesta in redne plače. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ocenjujemo, da so tveganja tega posla visoka. Zavedamo se tudi, da je scenarij B neugoden, zato temu postopku oziroma temu zaključku postopka ne bomo nasprotovali. Smo pa dolžni danes tu opozoriti na vse dileme, ki spremljajo takšne in drugačne postopke in tudi dodeljevanje državnih pomoči, ko rešujemo podjetje v težavah.

Spomnim naj, da je bil v času Pahorjeve vlade Peko deležen državne pomoči v obliki dokapitalizacije 6 milijonov evrov, in da

smo danes tu, kjer smo. Ugotovljamo, da je bilo teh 6 milijonov evrov verjetno namenjenih za neko prolongacijo problema in da je danes problem enako velik, če ne večji, kot takrat. To govorim zaradi tega, ker se zelo radi zatekate k reševanju nakopičenih problemov na način, da boste z državnim denarjem, denarjem davkoplačevalcev reševali to in ono podjetje. Upam, da ga boste reševali, in upam, da ne boste podaljševali agonije in s tem večali luknje v državni blagajni in posledično prizadeli vse davkoplačevalce v tej državi.

Mislím, da reševanje problemov ni v tej in oni injekciji takemu in drugačnemu podjetju, temveč v ustvarjanju boljšega poslovnega okolja v tej državi. Povečevanje določenih dajatev, davkov, kot napovedujete, ne bo popravilo poslovnega okolja v tej državi, ampak ga bo poslabšalo. Zato vas ob tem primeru, ko na podlagi dokapitaliziranja z državnim denarjem dokapitaliziranega podjetja le-tega sedaj za drobiž prodajamo z visokimi tveganji nadaljnjega razvoja, pozivam, da imejte tresočo se roko in veliko odgovornosti pri tem, kam boste dodeljevali državni denar v prihodnje in kje boste ta dani denar pobrali. Upam, da ne za poslabšanje poslovnega okolja v tej državi.

Kot rečeno, v Slovenski demokratiški stranki soglasju k odprodaji deleža ne bomo nasprotovali, ne bomo pa ga niti podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Matjaž Han bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani minister z ekipo, kolegice in kolegi!

Ker ne smem polemizirati s predhodnikom, ampak karkoli narediš, je narobe. Zavedam pa se, da obstaja veliko tveganje z današnjim pritiskom na gumb, vendar se zavedam, da če tega pritiska na gumb današnji dan ne bo, da bo čez dva dni definitivno stečaj podjetja Peko.

Izredna seja Državnega zbora, ki smo ji priča danes, je izraz izrednih razmer in hudih finančnih težav, v katerih se je znašla družba Peko, d. d. Znamka Peko spremlja, spoštovani, generacije Slovenk in Slovencev že od leta 1903 in tako predstavlja eno starejših proizvodnih in trgovskih podjetij v Sloveniji. Tudi izven meja, predvsem na območju držav bivše Jugoslavije, je Peko uspelo vzpostaviti razvejano in močno maloprodajno mrežo, kar ima z vidika podpore proizvodnje še toliko večji pomen. Četudi je Peko sinonim za proizvodnjo kakovostne obutve za vse generacije, pa je tudi ta družba podlegla težkim bremenom finančne in gospodarske krize. Tekom let, predvsem kriznih let, so se težave kopičile, in danes je žal Peko tik pred tem, da zapre svoja vrata. Če ne bo prišlo do prodaje podjetja, lahko pred vrati ostane 380

delavk in delavcev in znamko Peko na nek način ugasnemo za vedno.

Predstavo grozljive socialne slike in drugih posledic izgube 380 delovnih mest, ki se obeta Tržiču in okolišu, lahko vidimo iz podobnih črnih praks slovenskih podjetij, ki so zaprla svoja vrata in so na cesti pustila stotine, da ne rečem na tisoče ljudi. Ker gre za specifično proizvodnjo s specifičnimi znanji in z zaposlenimi, ki so velik del svoje delovne dobe pustili v eni tovarni, bi lahko šlo za nov val ranljivih skupin iskalcev nove zaposlitve. Prihajam iz Radeč in vem, kaj za tamkajšnje ljudi pomeni zaprtje vrat oziroma stečaj tovarne, od katere so bile odvisne in so odvisne cele družine. Ob tem ne smemo zapostaviti vidika, kaj na dolgi rok pomeni propad kvalitetnih blagovnih znamk, ki Slovenijo in njeno gospodarstvo predstavljajo navznoter in tudi navzven. Upam, in sem prepričan, da bo krize enkrat konec. Ne znam si predstavljati, da se bomo takrat ozrli nazaj in si rekli, da smo zaradi nezmožnosti sprejemanja odločitev pustili, da gredo znamke kot je Peko v pozabo. Določeno proizvodnjo se z določenimi finančnimi sredstvi verjetno lahko na novo zažene relativno hitro. Dragi moji, znamke oziroma brenda pa se ne da več zgraditi, tudi ne v desetletju.

Cilj današnje seje je, da se D.S.U. v sklopu celotnega paketa omogoči prodaja 25-odstotnega deleža po pregledu časovnega poteka in vsebinskih postavk, ki jih je pripravila komisija, ustanovljena za postopek priprave in realizacije prodaje Peka. Socialni demokrati upamo, da so pogoji, po kakšni ceni, s kakšnimi vložki in s kakšno razvojno strategijo, dobro zagotovilo, da gre Peko pod okrilje lastnika, ki podjetje ne bo izčrpaval, temveč mu bo ponudil novo razvojno pot. Prodaja, ki je tik pred vrati, je dozorela na podlagi tehtnih in skupnih odločitev vseh lastnikov. Tudi ta vidik za nas Socialne demokrate ni zanemarljiv, kajti bilo bi izredno slabo, da bi se Peko prodajal po kosih in na način, da večinski lastnik ne bi mogel v polni meri izvajati svoje razvojne strategije. Tako se je podjetje Osimpex s pogodbo zavezalo k plačilu kupnine v vrednosti 2 milijonov evrov, garanciji za obdobje 2013–2017, da se ohrani minimalno 280 zaposlenih, plačilu 2 milijonov dokapitalizacije ob prenosu lastništva in 6 milijonov dokapitalizacije do leta 2017.

Danes je pred nami sklep, ki potrebuje naše soglasje za prodajo. S tem dejanjem bomo, upam, prižgali luč na koncu tunela ter omogočili nov zagon proizvodnje, ki je že predolgo motena, ter delavkam in delavcem dali prepotrebno upanje, ki iz dneva v dan statusa quo ugaša. Socialni demokrati bomo sklep Vlade podprli.

Ob koncu naj vsem delavkam in delavcem ob prihajajočem prazniku dela čestitam v upanju, da se bo delavstvu povrnil prvotni ugled in upanje, da bo več dela, ker je naša država nastala prav na temelju dela naših ljudi in njihove ustvarjalnosti. Srečno! Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Bojan Starman bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Vsem skupaj še enkrat lep pozdrav!

Poslanska skupina Državljske liste prodaji ne bo nasprotovala. Naš koncept je liberalen koncept in smo zelo odprti za privatizacije, čim hitreje postopke, vendar ne za vsako ceno. Zato mislimo, da je treba pri primerih privatizacij ravnati gospodarno, iztržiti čim boljši učinek za državo, kadar gre za prodajo deležev, in doseči maksimalne rezultate. Že na odboru smo na seji ugotavljali in spraševali, kakšne so garancije pri prodaji, kakšne so obljube itd., ker je bilo res vse na hitro, vsaj za nekatere, ki prej nismo sodelovali v tem procesu. Na nek način smo bili kar malo skeptični, ali se bodo vse te obljube, ki so napisane glede ohranitve delovnih mest, glede dodatnih vlaganj v podjetju, realizirale in tudi kakšne garancije bodo. Na drugi strani me na splošno pri tej razpravi nekoliko moti, ko vedno na drugi strani visi grožnja – to, če ne, pa stečaj.

Verjamem, da je stečaj nekaj groznega, vendar sem na nek način sodeloval v procesu v Kranju, v velikem podjetju Planika, kjer se je podjetje v času stečaja, ki je trajal približno 5 mesecev, očistilo, in se je besedo o stečaju črtalo. Tisoč 600 ljudi je ohranilo delovna mesta, niti minute nismo stali, vse je bilo dobro dogovorjeno in dobro organizirano. To je dokaz – malo je bilo takih primerov –, da stečaj ni taka katastrofa. Podobno situacijo sem imel na drugem koncu Slovenije, v Muri, kjer sem poskušal narediti podobno zgodbo kot v Planiki, potem pa sem se naknadno seznanil s tem, da je bila stečajna zakonodaja spremenjena in da konverzija terjatev v času stečaja ni možna.

Tudi sedaj, ko se pripravlja nova stečajna zakonodaja, na vsak način poskušam doseči, da bi stečajno zakonodajo poenostavili, skrajšali birokratske postopke in omogočili po stečajnem postopku čim hitrejšo ponovno usposobitev podjetja, ohranjanje zdravih jeder in ne golega stečajnega postopka, prodaje po licitacijah itd. Stečajni postopek je lahko tudi prenova, je lahko ohranitev zdravega jedra podjetja in tudi ohranitev delovnih mest, če je zakonodaja ustrezna. Mislim, da bodo upoštevali najboljšo pot. Nova zakonodaja naj bi bila taka, da bi se zelo hitro ugotovilo, kakšni so dolгови podjetja, in da bi lastniki oziroma tisti, ki so dolžniki, postali lastniki in potem po svoje organizirali, kaj je dobrega v podjetju, in nadaljevali proces proizvodnje brez velikih birokratskih zapletov. To bi bila dobra rešitev in marsikatero od podjetij, ki so šla v tem času v stečaj, bi lahko mirno delalo naprej.

Tudi podjetja, ki so v stečaju – trdim, da bi bilo z dobro voljo sodišč, stečajnih upraviteljev, pa tudi drugih, ki bi organizirali določene procese, možno marsikaj postaviti na

novu. Vem, da je v Primorju še veliko znanja, vem, da je v Radeče papir še veliko znanja, da so ljudje na voljo, da so na zavodu, da je potrebna dobra volja in da je treba dobiti od stečajnega upravitelja ustrezno opremo za nadaljevanje procesov proizvodnje v najem, v brezplačni najem, če bi se ohranila delovna mesta. Zdaj zakonodaja dopušča najem samo za 3 ali 6 mesecev, potem vmes poteka prodaja. Nihče se ne more na taki osnovi lotiti resnega organiziranja proizvodnje. Za marsikaj, kar smo že izgubili, je še vedno čas, da se postavi nazaj, če se ravna pravilno. Stečaj ni tako velika katastrofa, če se stvar sprode pravilno.

Situacija v podjetju, o katerem govorimo, je res težka. Veliko se je vložilo v podjetje in upam, da bo upanje, ki se ga vlaga v novega lastnika, prineslo tisto, kar ljudje in zaposleni in tudi država od tega pričakujejo – da bi se ohranila delovna mesta, da se bo vzpostavilo neko pozitivno in donosno poslovanje tega podjetja, kar ni uspelo v zadnjem času. Opozoril bi še na nekaj stvari, ki se pri tem dogajajo. Zavedati se moramo, da smo sokrivci – ne mi, ki tu sedimo, ali pa tudi – za situacijo, da izgubljammo eno zadnjih podjetij v obutveni industriji. Vidim, da se podobno godi tudi v tekstilni industriji. Dal sem veliko pozivov, da se spremeni zakonodaja, da se delovno intenzivnim branžam pomaga preživeti in ohraniti delovna mesta na tak način, da se zmanjša obdavčitev dela. Imamo najvišjo obdavčitev dela, direktno in posredno, na svetu. Nikjer ni tako velikega deleža. Analitiki in vsi, ki izračunavajo, nočejo tega priznati.

Kjer je v strukturi celotnega prihodka na primer 70 % stroškov dela, je bila prevelika obdavčitev teh podjetij pogubna, in to se vidi skozi te stvari. Zaradi tega bi bilo dobro tudi, da se ta proces nadaljuje v lesni industriji in povsod. Zapiramo podjetja brez potrebe in ne znamo prisluhniti takrat, ko je treba. Ne prisluhniti na način, kot se ga lotevamo v tem trenutku, kot smo se ga lotevali predvčerajšnjim. Povedal sem že, da se podjetij ne rešuje ad hoc, na brzino, brez ustreznih analiz, brez bistva. Ko sem prišel v podjetje, sem zelo hitro pogledal, kaj je v podjetju dobrega, kaj je slabega, kakšna je produktivnost, kakšni so stroški, potrebni, nepotrebni, in hitro sem prišel do jedra, kaj je smiselno, kaj ni smiselno.

Takšna odločitev, kot je bila glede Cimosa, je prehitra. Premalo smo bili seznanjeni. Bili smo pod pritiskom ohraniti delovna mesta. Vemo, da je takšnih podjetij še veliko, premalo se pa vprašamo, zakaj so naša podjetja prezadolžena, kar ugotavlja tudi mednarodna in evropska skupnost. Zakaj so podjetja preveč zadolžena? Zato, ker slabo poslušajo. Prej je kolegica rekla, koliko dobrih podjetij je šlo pri nas v kratki zgodovini v stečaj in so propadla. Garantiram, da prav nobeno dobro podjetje ni šlo v stečaj, ker stečaj je na žalost zadnja pot, zadnje slovo od nekega podjetja.

Zaradi tega je poslovanje naših podjetij izhajajoč iz časov, v katerih smo živeli, ki jih ne bi postavljaj, vendar zavedati se moramo in si priznati, da je v večini naših podjetij, kjer se ukvarjamo s proizvodnjo, katastrofalno slaba produktivnost, da se po produktivnosti ne moremo primerjati z Evropo, da imamo v proizvodnih podjetjih preveliko število tako imenovanih režijskih del itd. Vse te stvari sem velikokrat zelo natančno preračunal in ugotovil. Nismo racionalni. Zelo težko razumem naše razprave o državnem holdingu, kako in na kakšen način bi poslovali, uredili to poslovanje, kjer na žalost ne vidim resne volje in resnega zavzemanja za to, da bi skozi strokovnost in skozi tisto pravo ekonomsko stroškovno, kmečko logiko po domače povedano, dosegli, da bi dosegali večje rezultate poslovanja. Zato po navadi takšne ad hoc in hitre rešitve niso dobre, niso poštene do drugih.

Rekel bi, da je v vseh primerih naša naloga, da pospešeno zagotovimo drugačne pogoje gospodarjenja, da bodo naša podjetja vse počez bolj donosna, bolj konkurenčna. Zato bi ob tej priliki še enkrat povedal, da dajmo lepo prosim v načrtih, ki jih imamo, črtati dvige davkov, črtati raznorazne prispevke, ki bi jih še pobrali iz podjetij, in dajmo namesto tega v nekaterih branžah zmanjšati prispevke iz plač, pri delovno intenzivnih, pri nekaterih. Dajmo reševati podjetja sistematično, vse na enak način, pod enakimi pogoji. Tisti, ki bodo sposobni, bodo splavali, tisti, ki pa niso sposobni v boljših pogojih živeti, jim pa ni pomoči in naj potonejo.

Ne bomo nasprotovali temu predlogu. Je rešitev na silo, na hitro. Edino želimo si lahko, da se to ne bi zgodilo. Mislim, da bo mogoče situacija še slabša, kot če bi se stvar uredila z nekim stečajem, po neki zakonodaji, ki se pripravljaja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu sklepa. Prvi bo dobil besedo gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor!

Danes bom ta sklep sprejel. Ne bom zavlačeval z razpravo. Rad bi opozoril samo na en vidik te zgodbe. Zaradi krize, zaradi propadanja številnih podjetij, se nam lahko zgodi, da se bodo v Sloveniji izgubljale cele panoge. Kar naenkrat bomo ostali brez številnih gospodarskih panog – tekstilna industrija, lesna industrija, pohištvna industrija, usnjarska industrija, čevljarska industrija itd. Na primer, v gradbeništvu kmalu ne bomo več sposobni graditi zahtevnejših predorov. Če bi danes bili pred tem, da začnemo graditi avtocestni križ, slovenska gradbena podjetja niti konkurirati ne bi več mogla. To so zelo resna vprašanja. Na

področju rudarstva, geologije imamo samo še premogovnike. Kovinskih rudnikov ni več in ta znanja se nam izgublajo. Če bi šla v stečaj, recimo, Alpina, če bi šel v stečaj Peko, pri nas kmalu več ne bi bilo ljudi, ki bi znali izdelovati čevlje, kaj šele tistih, ki bi znali čevlje popravljati.

Peko ima 110-letno tradicijo. Še pred 30 leti je bilo v Peku zaposlenih več kot 5 tisoč ljudi. Danes je na Peko vezanih okrog 900 delovnih mest, skoraj 400 v Peku in ostalih nekaj sto drugod po Sloveniji. Zato je dobro, da se Peko ohrani na ta način, kot je danes predlagano. Upam, da se bosta čevljarska tradicija in čevljarska industrija še naprej nadaljevali. Če bi tudi tukaj vpeljali rek Kupuj slovensko, kupuj kvalitetno. In če bi Slovenci kupovali več izdelkov od tovarne Peko, teh težav verjetno ne bi bilo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Naslednji dobi besedo gospod Franc Pukšič, pripravi pa se mag. Jana Jenko.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi!

Tako kot je predsednik naše stranke že povedal, temu ne bomo nasprotovali, podpirali pa tudi ne. Sedaj bom še sam povedal, zakaj ne. Če bi vzel magnetogram kolega Bojana Starmana, bi se pod njega podpisal in bi rekel: "Izvolite, to vam želim povedati." Vendar bi verjetno ugotovili, da smo na tej strani naredili plagiat. Če pa poslušam mojega drugega poslanskega kolega, Sama Bevka, pa lahko rečem, da je to, o čemer je govoril, populizem. Bom povedal, zakaj. Govoril je o padcu, padanju gradbeništva in nekaterih drugih panog. S Samom se strinjam, to je res. Vendar Samo mora priznati, poklekniti dol sredi dvorane in reči, da so to njegovi veliki grehi, ker je bil v koaliciji gospodarstvenika, zdajšnjega sicer boljšega predsednika države, kot je bil predsednik Vlade, Boruta Pahorja, ko ste zapravili 9 milijard evrov, vsako leto zadolžili proračun za 2 milijardi evrov. V Evropi bo zaradi vašega dela takrat in sedanje menjave verjetno blizu milijarde evrov 2007–2013 ostalo gor. Nekaj pa ste naredili, da ne bom samo kritičen – naredili ste 60 tisoč novih brezposelnih.

To je razlika med nastopom enega poslanskega in drugega poslanskega kolega. Izgleda, kot da eden spada v ortodoksno opozicijo, drugi pa v največjo vladno stranko. Niti eno niti drugo ni res. Res pa je, da so to zelo različni koncepti, in minister, ki sedi v tej koaliciji, bi moral slišati tudi to stran. Enemu izmed koalicijskih poslanskih kolegov sem rekel, ali poslušaj Starmana. "Ja, ima prav," pravi. Rekel sem mu: "Ja, ljubi bog, delate pa popolnoma drugače!" Delate popolnoma drugače in cel teden se je delalo popolnoma drugače, ko se je uničilo vse tisto, kar je bilo težko prigarano v enem letu – holding, Cimos, zdaj je Peko itd. Vsak dan bomo sedeli za eno podjetje in ga reševali.

Ampak, O. K., gremo naprej. Vprašajte se med sabo, kdo od vas bi, če bi imel denar, šel na tak način v vlaganje. Kako to, da se ni prijavil na ta trg, na to ponudbo kakšen Navec, Avstrijec, Švicar. Pa to morajo biti zabiti podjetniki! To morajo biti zabiti ljudje! Pojavi pa se nekdo s firmo Osimpex, o katerem lastništvu in o katerem lastniku je že govoril moj predhodnik, kolega Horvat. Veste, gospod minister, kolegice in kolegi, mogoče bi vam vsaj malo verjel, če bi pisalo ne da bo Republika Slovenija dobila kupnino 100 % za lastniški delež, 2 milijona, da bo ta vložil, dokapitaliziral za 2 milijona, do leta 2017 za 6 milijonov, ampak če bi pisalo, da bo ob tem, da bo nekdo to firmo vzel in iz nje nekaj naredil – ne verjamem v to, tako kot moj kolega Starman ne, žal, ne verjamem –, od države takoj dobil 2 milijona, da mu bo država poravnala tudi nepoplačane davke in da bo država še vlagala zato, da bi obdržali ostala delovna mesta. Po vsej verjetnosti so nameni daleč bolj spekulativni kot korektni.

Na odboru je bilo povedano, da je premoženja Peka za okrog 12 milijonov, da je za okrog 8 milijonov in še nekaj hipotek. To pomeni, da postaneš lastnik in imaš mogoče kakšne spekulativne namene. Ne verjamem, da bo s temi stroji proizvajal železo, če je to nekdo, ki se na veliko ukvarja z železom, ampak to so računalniški, visokotehnološki procesi razreza itd. Po vsej verjetnosti bo premoženje, ki v tej firmi danes je, pa je na robu stečaja, odšlo nekam drugam. V tem je problem. Tako kot je rekel kolega Starman, stečaj za delavce. Za delavce stečaj sploh ne sme biti viden. Kaj se lahko zgodi? Zgodi se samo to, da se na vhodu zamenja tabla, lastništvo se spremeni, lastnik se zamenja – in nič več. Kolega je povedal, sam je nekaj naredil, zato bi zdaj po robu stečaja, mesecu in pol, in prej po več kot enem letu priprave, da zamenjate bivšo koalicijo, bilo boljše, če bi pripravili in prišli s spremembo zakonodaje, tako s spremembo stečajne zakonodaje kot s spremembo zakonodaje glede obdavčitev.

Mislím, da pri približno tisoč evrih stroškov za delodajalca dobi delavec v Nemčiji okrog 800 evrov, delavec v Sloveniji pa okrog 600 evrov. To sem prebral v nekem časopisju. To pomeni obremenitev slovenskih podjetnikov. S tem žal ne boste rešili nobenega podjetja. S tem samo navidezno nekaj podaljšujete, tako kot ste 3 leta z zadolževanjem države navidezno podaljševali določena podjetja. Še več, tajkunom ste podaljševali preživetje in dodatno izčrpavanje podjetij z državnim denarjem. Niti na odboru niti danes v predstavitvi, gospod minister, niste povedali, kje in kako so zaključili tistih 6 milijonov evrov, ki jih je dala bivša, prehodna, padla Pahorjeva vlada, in to mislim, da celo v decembru, ko že tako ali tako ni imela več mandata, ko so volitve že bile končane. Ta denar je bil nakazan na notarski prehodni račun. Kaj se je s tem zgodilo?! Kaj je s temi 6 milijoni?!

Minister, res je, da ste rekli, da če ne bodo izpolnjeni vsi ti pogoji, da bo potem država za en evro lahko to kupila nazaj. Saj bo vmes verjetno več premoženja podjetja prodanega, kot pa bo vložena kupnina. Še nekaj, takrat država tega ne bo kupila nazaj. Ne bo, tudi za evro ne. Če bo kupila, bo Evropska komisija takrat zahtevala vrnitev tiste državne pomoči, ki je bila v podjetje dana in bo to po vsej verjetnosti prevelik strošek za državo. Zelo pošteno je, bom rekel, koliko se da vse povedati. Kolega Starman, ki se iz praktičnih razlogov na to spozna, ker je delal na tem, je v teh nekaj minutah povedal bistveno več kot vi na odboru in vsi koalicijski poslanci in poslanke, ki boste danes o tem govorili.

Človek včasih pomisli, da za nas enostavno ni več rešitve, ampak za naše otroke in vnuke te pa vendarle zaskrbi. Mogoče sem si sinoči po oddaji Pogledi Slovenije nekoliko oddahnil. Tudi ko časopis Finance pogledaš, velikokrat vidiš, da vam nekateri le nalivajo čistega vina. Gospod Slak je sinoči nalil kar nekaj čistega vina, in tisti, ki so trosili slovenski javnosti pravljice, so se potem nekako v sebe potegnili in postali zelo tihi in neboljani. To boste tudi vi naredili, ko bodo začeli propadati ti nezreli posli, ki se dogajajo ad hoc. Ampak kakšna je odgovornost? Ni nobene odgovornosti, razen te, da na naslednjih volitvah politična stranka izgubi dve tretjini ali še kaj več ali pa celo izgine iz političnega prizorišča, slovenskega političnega prostora. Vendar se potem rodijo nove ad hoc, pripravljene za volitve, stvari se zopet zameglijo in tako stvari tečejo naprej.

Mislím, da bi bilo bolje, tako kot je kolega Starman povedal, da tveganje, kot ste rekli, če se to ne zgodi zato, da bo šlo v stečaj, ni verjetno najslabša varianta, ampak, tako kot je rekel, pri tem stečaju vendarle ostanejo tudi premičnine in nepremičnine. Tukaj bi moralo biti bistveno več odgovornosti tudi s strani lastnika, to pa je preko D.S.U. in ostalega dela tako ali tako v večini država. Način, ki ste ga ubrali, je prikladen za naslednjega pol leta, mogoče tri četrt leta. Še nekaj podjetij in potem boste rekli, da ste rešili Cimos, Peko, vsaj za kratek čas. Naprej vas ne bo zanimalo, tako kot vas ni zanimalo in vas ne zanima, kako so se vračala najeta posojila. Še vedno bomo malo več trošili, kot pridelamo. V zdravi logiki, kmečki logiki, tega ni, in v ekonomski politiki tega ni. To je lahko samo v nekem napihnjenem sistemu, ki nima dolgoročnega izhoda. Slišal sem gospoda Lukšiča, da pravi, da je treba dvigniti davek na kapital, da je treba – to, kar sedaj govorite in pripravljate – dvigniti DDV itd. Vse boste pognali v še večje brezno.

Mogoče bi lahko zaključil tako, da danes v nekaterih posameznih podjetjih – kar ni prav, prav bi bilo, da bi to delal holding, tako kot je bilo zastavljeno skupaj z vami, ne pozabiti, skupaj z vami – na eni strani gasite požar, na drugi strani pa nalivate bencin na ogenj, na

celotno slovensko družbo, kar je najhujše in najtežje, zato je verjetno edina rešitev, da pridejo drugi in nam povedo, da se tako z gospodarstvom ne dela. Gospodarstvu je treba dati pogoje, to, kar smo začeli ustvarjati, to, kar je Evropa akceptirala, to, kar govorite ko prihajate v Evropo, ko pa pridete domov, pa močni, s pozicije moči, ne s pozicije argumentov, delate prav nasprotno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem mag. Jani Jenko, pripravi pa se Renata Brunskole.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo. Vsem še enkrat lep pozdrav!

V Sloveniji je en kup podjetij, ki so na robu preživetja – ali so že insolventna ali pa so tik pred tem, da postanejo insolventna. Večina od teh podjetij je v državni lasti, in to nam pokaže, da je država zelo slab gospodar. Ob tem se sprašujem, kje za vruga so vsi tisti dobri menedžerji, ki naredijo, imajo diplome, krasne doktorate, ampak ko je treba, jih država ali ne zna zaposliti, uporabiti ali pa nočejo. Ne vem, to se močno sprašujem. Strinjam se z gospodom Starmanom, da je mogoč tudi stečaj podjetja. Pri tem smo spet pri stečajnih upraviteljih. Gospod Starman ima funkcijo v Državnem zboru, in dvomim, da bi šel reševati Peko kot stečajni upravitelj. Veliko pa je stečajnih upraviteljev, ki pridejo reševati podjetje, potegnejo dobro plačo, so poplačani kot prvi ali drugi v vrsti. Že, ko smo obravnavali predmet gospodarskega poslovanja, mi je bilo zelo nerazumljivo, zelo čudno, da so za poplačilo v prvi vrsti stečajni upravitelji in ne delavci, zato nisem za stečaj. Ti stečajni upravitelji se nato po neuspelem stečaju preselijo na drugo vodstveno funkcijo v drugo podjetje, kjer se zgodba ponovi.

Eno od insolventnih podjetij je tudi podjetje Peko. Načrt prestrukturiranja za leto 2012 ni uspel, saj država ni izpolnila svoje obveznosti in dokapitalizirala ter našla strateškega partnerja, ki bi vložil približno 3 milijone v podjetje. Peko je od države prejel samo 6 milijonov od načrtovanih 12 milijonov, kar nikakor ni zadostovalo. S tem se je za približno polovico vsote poplačalo banke upnice, ker je bilo tudi v načrtu prestrukturiranja rečeno, da se najprej poplačajo banke in šele nato vložijo v tehnološki razvoj podjetja. Spet ena od neumnosti dnevnih zahtev poplačila oziroma razvoja neke družbe. Najprej se poplača državo in banke, v podjetja pa se vlaga tisto, kar ostane, če kaj ostane, največkrat nič.

Sprašujem se tudi, ali bi bila ta finančna injekcija v celoti sploh smiselna oziroma dokončna rešitev, ali bi se zgodba spet ponovila čez kakšno leto ali dve. Glede na vodstva, ki jih imamo v državnih podjetjih, kot sem že omenila, so ta podjetja jame brez dna, in podjetje bi se znašlo v podobni situaciji, kot je že nekaj mesecev. V konkretnem primeru imamo za Peko rešitev samo ali v stečaju ali pa prodaji

zasebnemu kupcu, pri čemer upamo, da se podjetje razvija naprej. Idealnih kupcev ni, vsaj ne za insolvenčna podjetja in podjetja tik pred propadom. To smo videli in to moramo pričakovati, ne delajmo si iluzij. Na razpis za prodajo Peka sta se prijavila samo dva kupca. Eden je zelo hitro odpadel, drugi, hrvaško podjetje Osimpex, pa je ponudil garancije, ki niso idealne, kakor ni ničesar idealnega v teh časih, ampak naj bi po mnenju strokovnjakov, komisije, Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo še vedno nekako zadostovale. Mogoče bo šlo podjetje v stečaj tudi v primeru, če ga prodamo, že čez dve leti ali še prej, vendar pa ne bo šlo jutri oziroma v roku dveh mesecev, kakor bi bilo v primeru, če ga ne prodamo. Pri tem moramo prevzeti odgovornost kot lastniki družbe.

Moram reči, da sem malce presenečena nad odločitvijo opozicije. Ko smo imeli pred dvema mesecema sestanek dveh odborov, ni nihče rekel, da prodaji nasprotuje, in dam skoraj roko v ogenj za to, da če bi bila zdaj opozicija prejšnja pozicija, teh pomislekov ne bi bilo veliko. Bila sem v tisti poziciji oziroma koaliciji in se je zadeve delalo zelo na ad hoc. Tako da ta vaša razmišljanja ne pijejo vode, tako bom rekla. Tudi sama imam pomisleke glede garancij, se strinjam, ampak v življenju moramo nekaj tvegati. Če se s to prodajo podjetje ne bo razvijalo tako kot predvidevamo oziroma upamo, bom prva na udaru jaz, ker živim v Trziču, to mi verjemite. Vendar bom tvegala, ne gre drugače. Tu moram kljub vsem negativnim mišljenjem pohvaliti ministrstvo za gospodarstvo oziroma zaposlene, da so v zadnjem trenutku vseeno uspeli pridobiti garancije, ki naj bi preprečile popoln potop tovarne Peko in čevljarске industrije na splošno. Z enako težavo se ubada, recimo, tovarna Alpina, še en paradni konj slovenskega čevljarstva.

Čas se izteka, vse je narejeno tik pred zdajci. Še včeraj nisem vedela, ali bo seja danes ali ne. 30. april je zadnji dan, ko je pogodba še zavezujoča za edinega kupca. Tu res ne moremo več balansirati – da, ne, da, ne. Vsaj po mojem mnenju je tako. Kupec je v Peko pripravljen vložiti vsega skupaj 6 milijonov. Najprej 2 milijona direktno in potem postopoma še 4 milijone. Po oceni pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij bi Peko v naslednjih 5 letih s prodajo premoženja družbe iztržil približno 8 milijonov. To je knjižna vrednost nepremičnin in vsega v Peku. Tržna vrednost nepremičnin je približno 13 milijonov. Od tega je 8 milijonov že pod hipoteko. To pomeni, da mu ostane zgolj nekaj. Na drugi strani ne smemo pozabiti na neposreden strošek odpustitve 280 zaposlenih, kar pomeni strošek denarnih nadomestil za brezposelnost samo v prvih dveh letih v vrednosti približno 3 milijone. To bo strošek države in lokalne skupnosti. Tudi tega se moramo zavedati. V Trziču je Peko edina tovarna, ki kolikor toliko zaposluje. Vse ostalo je šlo v franže pred leti, BPT, Peko, nekaj tisoč

ljudi. To je še edino upanje, da nekaj obstane in se razvije. Je še nekaj samostojnih podjetnikov, večina pa se je zaposlila. Zelo veliko je tudi nezaposlenih, nekaj jih pa hodi v druga mesta. Trzič je majhno mesto s 16 tisoč prebivalci in vsako delovno mesto, vsaka zaposlitev nam veliko pomeni.

Dejstvo je tudi, da država, vsaj prejšnja vlada, mislim pa, da tudi zdajšnja vlada, družbe Peko ni in ne bo opredelila kot strateško pomembno družbo. Je na vsak način obsojena na prodajo ali na propad. V Sloveniji smo si vsi enotni, da bomo prodajali podjetja. Spet ponovim, idealnih kupcev verjetno ne bo. Slovenija očitno za severnjake ni zelo privlačna destinacija. Se pa sprašujem, glede na diskusije tukaj, kako bomo sploh izvedli kakšno prodajo podjetja, naj bo to še dobro stoječega ali že tik pred propadom. Noben kupec ne bo idealen, res ne. Ne vem, ali smo tako zapečkarški ali je štos v čem drugem, da se držimo kot pijanec plota in mislimo, da nas bo tujec samo izkoristil. Mogoče pa ne, ne vem. Upajmo, da ne. Izkušnje od drugod po svetu kažejo, da ni vedno tako. Res je, zelo malo zaupanja imamo v kupce iz naše bivše skupne države. To pripisujem tudi temu, da imamo doma veliko tajkunov, ki se jim nič ne zgodi. Mislim, da smo izgubili dobro mero zaupanja v poštenost kateregakoli delodajalca. Na eni strani bi podjetja prodali, na drugi nimamo do nikogar zaupanja. Bojimo se vsega in vsakega. Bojimo se skorajda lastne sence v zadnjih časih.

Mogoče je sedaj čas, da nekomu zaupamo. Jaz bom to vsekakor naredila, prevzela nase tveganje. To pričakujem tudi od opozicije. Če ne, bom to smatrala tako, da nekateri nočejo nikoli prevzeti nase nobene odgovornosti oziroma jo hočejo vedno zvaliti na nekoga drugega. Na odboru je bila takrat opozicija za to, da se Peko proda. / oglašanje iz dvorane/ Niste proti prodaji, točno, samo vedno boste naredili tako: "Tu pa mi ne bomo, je tveganje." Poglejte, na balkonu je tudi gospod Sajovic, zdajšnji direktor uprave. Če imate kakšno vprašanje, bi bilo mogoče pametno, da vam kaj razjasni, ker je bilo zelo veliko očitkov, da ste premalo seznanjeni. Res je, mogoče ni bilo prav od komisije za prodajo Peka, da nas je premalo seznanjala s potekom prodaje. Dobili smo vse na mizo oziroma še ne vse, bolj ustno, samo na seji. Res je malo časa za premislek, ampak mislim, da moramo skočiti v vodo in zaplavati tudi na tem področju. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo dajem gospe Renati Brunskole, pripravi se mag. Branko Grims.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Gospod minister, državni sekretar pri predsednici Vlade, gospod državni sekretar na ministrstvu, strokovni sodelavci, spoštovani kolegice in kolegi!

Za vsako odločitev, za katero se nekdo odloči, da je ne sprejme, velja, da se strinja z odločitvijo, ki jo bodo sprejeli tisti, ki sprejemajo odločitev. Tisti, ki dajejo tihi pristanek, ki ne bodo ne za ne proti, se strinjajo z rezultatom, ki bo izglasovan. Iz razprave in predstavitve stališč je sklepati, da danes ne bo dvoma, da ne bi soglasje šlo skozi, vendar se vseeno morebiti v javnosti pojavlja vprašanje ob tej razpravi, kdo so lastniki Peka. Vemo, da je 66,80 % neposredno lastnik Republika Slovenija, 25,23 % posredno D.S.U., družba za svetovanje in upravljanje. To pomeni, da je lastnik 92,03 % Republika Slovenija, posredno in neposredno. Ob tem lahko upoštevamo dejstvo, da če pride do prenehanja poslovanja Peka in uvedbe postopka vse do stečaja, bi Republika Slovenija izgubila.

Dejstvo, kar se tiče tekočih zadev v povezavi z usodo in reševanjem Peka skozi leta, je, da se veljavnost ponudbe podjetja Osimpex izteče 30. aprila 2013. Časa ni veliko in naša odločitev bo danes morala biti sprejeta. Zadeva se vleče od časa pred imenovanjem te vlade, in v začetku leta 2012 je bila izvedena dokapitalizacija. Nekdo je v razpravi rekel: "Saj se je dokapitaliziralo." Ni bilo poudarjeno. Lahko je polemizirati, vendar če je bilo dokapitalizacije 6 milijonov evrov, in je bila izvedena v manjšem obsegu, kot je bilo prvotno načrtovano – v višini 12 milijonov plus 3 milijone evrov od zasebnega vlagatelja –, potem vemo, da se zadeva ni mogla rešiti. Zaradi tega se plan prestrukturiranja, ki ga je pripravila uprava družbe, ni izvedel v načrtovanem obsegu in v takšnem poteku, da danes ne bi rabili razpravljati o reševanju in usodi Peka.

22. 12. 2011 je Vlada družbi naložila vstop zasebnega investitorja, katerega je družba neuspešno iskala vse do sredine lanskega leta. Pri vsakem poslu obstaja neka mera tveganja, in če danes ne bo soglasja, ne bomo mogli govoriti o ohranitvi 280 delovnih mest, ne bomo mogli govoriti o vlaganjih v razvoj podjetja. Kupnina znaša 2 milijona evrov. In tudi tukaj je bil izražen dvom, češ, kako, saj je vrednost nepremičnin 12,5 milijona evrov – od tega preko 100 prodajnih mest, za 8,4 milijona evrov v Sloveniji, 2,6 milijona evrov na Hrvaškem, 1,5 milijona evrov v Srbiji – samo dve tretjini pa je pod hipoteko, 8 milijonov evrov. Vendar bi tako na oko človek izračunal, da 4 milijone evrov ostane. Daleč od tega, če vemo, da se plan prestrukturiranja takrat, ko se je zadeva delno dokapitalizirala, se zadeva ni rešila in sanirala v celoti.

To pomeni, da od prodaje trgovin ne ostane sredstev, da bi se zadeva v celoti rešila. S tem smo naredili 280 brezposelnih ljudi, potrebujemo vsaj 3 milijone evrov za to zadevo in podjetje imamo v stečaju. Kaj smo naredili z regijo? Zgornja Gorenjska, Trzič, ostale lokalne skupnosti imajo zopet še večjo socialno stisko, še toliko in toliko ljudi brezposelnih. Kaj se še zgodi? Blagovna znamka podjetja Peko,

slovenska blagovna znamka, tako kot sem včeraj razpravljala o tekstilni industriji in podjetju Beti – to se lahko zgodi s podjetjem Peko. Tukaj je tudi nekaj razmišljanj o preglednosti, nepreglednosti, gospodarnosti. Na odboru smo govorili tudi o preteklih umikih države iz gospodarstva, za katere v celoti ne moremo trditi, da so bili najbolj gospodarni, da so bili najbolj pregledni. Sedaj se zadeve ugotavljajo in odkrivajo, vendar o tem marsikdo nerad govori.

Sprejmimo odločitev, ohranimo 280 delovnih mest, dajmo priložnost, dajmo prenehati s to negotovostjo. Na drugi strani korak za korakom, včeraj Cimos, danes Peko, jutri tudi ostala podjetja, vendar želja je, da bi bilo potrebnih čim manj tovrstnih odločitev, da bi se gospodarski in investicijski cikel obrnil v smer, da država ne bi v tolikšni meri potrebovala iskati in zagotavljati sredstva za denarne pomoči, temveč bi s koriščenjem kohezijskih sredstev Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo s pomočjo spodbujanja konkurenčnosti, inovativnosti, razvoja, pomagalo vsem območjem v Republiki Sloveniji.

Smo za ohranitev 280 delovnih mest v Peku, ne pa za stečaj, in tako bom tudi sama glasovala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem mag. Branku Grimsu, pripravi pa se gospod Branko Ficko.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Ko gre za 280 ljudi, za 280 družin, bi stvari morali zelo dobro pretehtati. Stvari so takrat izjemno občutljive. Nekaj takšnih opozoril je bilo izrečenih precej gromoglasno na začetku seje, ampak bojim se, da bi morali te stvari pripraviti dobro že prej. Ta seja, če vas lahko spomnim, je bila sklicana dobesedno sredi dneva. Me zanima, če bi bilo obratno, koliko bi bilo pripomb na tak sklic. Gradiva so, če sem zelo diplomatski, nenavadna. Če preberem samo nekaj cvetk. Da bi bilo plačilo vseh ali dela pogodbenih kazni o morebitnem neizpolnjevanju pogodbenih obveznosti bi bilo težavno, če že ne nemogoče. To je zelo zanimivo zapisano. Naprej, da se je pri podrobnem pregledu preko odvetniške pisarne izkazalo, da večina družb, ki se sedaj v imenu kupca potegujejo za ta nakup, v trenutku priprave poročila, citiram "ne razpolaga s tolikšnim neobremenjenim nepremičnim premoženjem, da bi lahko z njim zagotovila poplačilo vseh obveznosti".

S tega vidika potem razumem nekaj. Prej je bila ena zelo nenavadna razprava ene od poslank koalicije, ki je zvenela skoraj kot da ji je žal, ker nihče ne nasprotuje temu nakupu. Zakaj pa bi? V SDS vedno trdimo, da je zasebnik, če svoje delo opravlja kot podjetnik, pošteno in z ustreznim znanjem, zagotovo boljši lastnik kot država. Tega ne uči samo Slovenija, daleč od tega – takšne izkušnje ima ves svet. Zaradi tega je zasebni kapital vedno bolj učinkovit, in zaradi

tega tudi prodaja podjetja ni sama po sebi nič slabega, saj delovna mesta ostanejo, tam kjer so, vse ostane tako, kot je – če je kupec sposoben tistega, kar obljublja. V tem primeru sami priznavate, da o tem ni prepričan nihče. Zaradi tega vas spomnim, da ste sami rekli, da ko gre za 280 ljudi, za 280 družin, da bi bilo treba biti bistveno bolj previden. Nobene garancije ni, vsaj iz tega to ni vidno – niti odkup nazaj za en evro nič ne pomeni –, da se ne bi uresničil kateri od slabih scenarijev, možnost špekulativnega nakupa, ki ga tudi vi sami v ničemer ne izključujete.

Zaradi tega je treba reči, da nihče, še najmanj SDS, ne nasprotuje temu, da se to podjetje proda, da se poskuša poiskati ustreznega kupca, da se poskuša obdržati delovna mesta, da se pomaga podjetju. Nihče od nas temu ne nasprotuje, na ta način zagotovo ne. Tisto, kar opozarjamo ob tem, je, da bi morali te stvari mnogo bolje pripraviti prej, mnogo bolj pretehtati prej, in da je odgovornost za taka gradiva, za vsa odprta vprašanja, ki so danes pred nami in ki jih postavljate tudi sami, samo vaša.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem gospodu Branku Ficku. Naslednji se pripravi Mihael Prevc.

BRANKO FICKO (PS PS): Lep pozdrav vsem skupaj!

Dejstvo je, da se agonija Peka vleče že več let. Zakaj, veste tisti, ki ste tu že dlje časa in ste to dopuščali in niste poiskali rešitev.

Že v decembru leta 2011 se je Vladi s sklepom naložilo vstop zasebnega investitorja. Partnerji v prejšnji vladi ste imeli možnost, da pomagata, da to sprovedete, ker pomembna so samo dejanja, ne pa polemiziranje z ogromno znanja iz makro in mikroekonomije, ki ne dajo rezultatov. Tega niste naredili in prišli smo v situacijo pet pred dvanajsto, ko se je treba odločiti ali za stečaj z vsemi posledicami ali pa za odtujitev državnega deleža in s tem upanje za nadaljnje poslovanje. Prodaja deleža države sicer ne daje 100-odstotne garancije za uspeh na dolgi rok, vendar je še vedno manj boleča tako za zaposlene kot za državo. Nekateri še do včeraj v vladi, danes v opoziciji, ste že danes na odboru in sedaj dajali ogromno pomislov o upravičenosti tega dejanja. Leto in pol ste imeli priložnost, da poiščete boljšo rešitev, pa je niste. Danes odgovornosti nočete prevzeti in jo prenašate na druge. To je vaš ustaljeni način dela. Očitno vam opozicija leži.

Predlog sklepa bom v soglasju podprl, ker je ta med slabimi rešitvami manj boleča. Tu ne gre za zaupanje, ampak za upanje. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala tudi vam.

Besedo dajem gospodu Mihaelu Prevcu.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani predstavnik Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Glede na to, da prihajam z Gorenjskega, glede na to, da se pogovarjamo o podjetju z Gorenjskega, mi še zdaleč ni vseeno, kaj se bo s tem podjetjem zgodilo, zato sem bil kar nekoliko šokiran nad tako hitrim sklicem seje, ko gre za tako pomembno zadevo, za pomembno reševanje podjetja, kot je v tem primeru tržiško podjetje Peko. Gre za podjetje, ki prenaša tradicijo čevljarke industrije, in prav zaradi tega je za takšno podjetje še večja skrb.

Dejstvo je, da za to ni krivo samo vodstvo, da ni kriva samo uprava, da vemo, da so v čevljarški, tekstilni, gradbeni, žal tudi lesni industriji podjetja v krizi, da bomo do reševanja teh podjetij morali pristopiti drugače, na nek sistematičen način.

Kar se tiče situacije v Peku, sem bil prisoten na matičnem delovnem telesu, kjer smo se lahko seznanili s problematiko v tem podjetju, kjer nam je predsednik uprave predstavil težave, s katerimi se soočajo tam in tudi kakšne bi bile eventualne rešitve glede tega podjetja. Med mnenji glede tega sklepa danes pogrešam nekaj – pogrešam mnenje lokalne skupnosti. Dejstvo je, da za razvoj podjetij v kraju pomembno vlogo igra tudi lokalna skupnost. Zanima me mnenje lokalne skupnosti glede prodaje podjetja Peko. Že v samem stališču smo povedali, da v Slovenski ljudski stranki ne nasprotujemo prodaji, težave imamo samo s tem, da ne zaupamo najbolj kupcu, ki bi kupil ta lastniški delež. Lokalna skupnost je tista, ki bi se morala prej ali slej glede tega opredeliti.

V tej dvorani, če je že bilo prej omenjeno, da nas na balkonu poslušala predsednik uprave gospod Sajovic, bi pričakoval še nekoga drugega – župana, ki ima isti priimek kot direktor uprave. Mogoče samo še nekaj. Prej je bilo rečeno, da dobra podjetja, tista podjetja, ki so se pravočasno prestrukturirala, tista podjetja, ki so delala na razvoju, tista podjetja, ki so pravočasno začela graditi na produktu z dodano vrednostjo – takšna podjetja imamo, hvala bogu, tudi na Gorenjskem. Ni vse samo na teh težavah, ki so se pojavile v določenih branžah. Napake podjetij oziroma težave, ki jih imamo danes z nekaterimi podjetji, so se pojavile že prej. Tudi predhodne uprave so bile mogoče krive, ker so zamujale pri prestrukturiranju, ker so zamudile vlak, ki jim je žal odpeljal.

Tako kot smo že povedali, ne bomo nasprotovali temu sklepu. Moje osebno mnenje je, da je bila največja napaka s strani Državnega zbora oziroma s strani politike verjetno narejena leta 2011 z neposrečeno dokapitalizacijo. Tisti denar je izpuhtel. Mogoče bi bil takrat bistveno boljši čas za prodajo. Takrat, sem prepričan, bi bilo za Peko možno dobiti kupca, ki bi mu bistveno bolj zaupali, kot zaupamo kupcu, ki je zdaj zainteresiran za nakup lastniškega deleža. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima gospa Marija Plevčak, pripravi se gospa Aleksandra Osterman.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Ne bom dolgo polemizirala, vendar vemo, da se problem gospodarstva v Sloveniji vleče že kar nekaj časa, da smo globoko zašli v gospodarsko, politično in tudi moralno krizo. Država je že dalj časa lastnik Peka in žal nimamo nobenih informacij, ali je bila ob nastanku slabega poslovanja kdaj napravljena kontrola, kajti vemo, da je država financirala Peko, nimamo pa rezultatov, v kaj in za kaj so ta sredstva bila namenjena. Tisti, ki je delal v gospodarstvu, točno ve, da je vsak izdelek treba točno in dosledno dokumentirati. Res je, da nas današnja predstavitev in zainteresirani kupec malo begata. Njegove bonitete so slabe oziroma niso dobre, mogoče so povprečne. Vprašanje je, kaj je v tem trenutku boljši izhod – stečaj ali prodaja firme.

Nisem si še povsem na jasnem, čeprav v prodaji vidim možnost podaljšanja dela teh delavcev za nek določen čas. Mogoče bo to samo pol leta, mogoče bo to leto ali dve. To, da prevzemnik našega Peka ni iz stroke, me še posebej skrbi. Drugo, kar me skrbi, je, da se bo pri naši tovarni Peko pojavila ista usoda, kot se pojavlja pri Fructalu. Vemo, kam je Fructal prišel. To je bila ugledna firma, in ljudje, ki so skrbeli za repromaterial Fructala, če lahko tako rečem, za surovine, ki so jih pridelovali, bodo očitno ostali brez svojega posla. V tej smeri se mi nekako pomisleki zbirajo v moji glavi, in verjetno bo odločitev zelo težka, čeprav mislim, da moramo vsaj delno zaupati, narediti korak naprej in nekemu prepustiti to upravljanje. Kakšno to bo, sem pa še vedno skeptična.

Predlog bom vsekakor podprla in prevzela odgovornost. Mislim, da je potrebno, da tudi ostali o tem razmišljate in prevzamete del odgovornosti in slabega gospodarjenja, ki je nastalo v prejšnji in sedajni vladi in mogoče tudi v predprejšnjih.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Besedo ima gospa Aleksandra Osterman, pripravi se gospa Romana Tomc.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Menim, da je podjetje Peko treba nujno prodati. Smo v trenutku, ko nimamo dosti časa za razpravo, ali je to prav ali ne. Dne 30. 4. poteče ponudba. S prodajo dosežemo dvoje – zadržimo 280 delovnih mest in damo možnost podjetju, da vzpostavi tržno konkurenčnost in na trgu preživi. Še vedno je možen naslednji korak – stečaj podjetja in takojšnja izguba 280 delovnih mest. Ne gre le za odpustitev 280 ljudi z vidika stroškov, gre tudi za te ljudi z vidika zaposlenih kot ljudi. Kupec z ustreznimi garancijami jamči, da bo v petletnem obdobju podjetje Peko

vzpostavil na nek nivo poslovanja, ki bo lahko konkuriral na trgu. V petletnem obdobju naj kupec ne bi odpuščal delavcev in naj ne bi prodajal premoženja.

Zato bom ta sklep podprla. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Danes imamo več ali manj vsi isto idejo in isto misel v glavi – za vsako ceno je treba ohraniti delovna mesta. Teh je ta trenutek v Peku pod vprašajem 280. Razlikujemo pa se o tem, kako je treba ta delovna mesta reševati. Nasprotno od kolegice, ki je ravnokar razpravljala, in še od mnogih drugih se ne strinjam s tem, da so za reševanje delovnih mest zagotovljene ustrezne garancije. Ravno to je problem – teh garancij ni. Podjetje, ki bo kupilo delež v Peku, naj bi v 5 letih naredilo to in to in naj bi ohranilo delovna mesta. To je pogojnik. Na drugi strani je dejstvo, da bodo lastniški deleži v obliki nepremičnin, ki jih je za 12 milijonov evrov, kot smo slišali, pa čeprav so nekateri pod hipoteko, brez pogojnika naj bi, takoj prešli na novega lastnika. Novi lastnik bo s temi nepremičninami lahko prosto razpolagal. Razpolagal bo lahko tudi tako, da jih bo prodal. Ko jih bo prodal, bo mogoče spoznal, da dolgovi ali pa prestrukturiranja, ki ga je obljubil, ne bo mogel realizirati. Takrat bo država Slovenija lahko te dolgove odkupila za en evro. Ostali bomo brez nepremičnin in z velikimi dolgovi.

Naš pomislek je, da garancije, ki jih daje nov kupec, niso zadostne, da bi lahko to prodajo podprli. Če nas poslušate v zadnjem času, vseskozi zagovarjamo umik države iz lastništva podjetij. Tudi v Peku, samo na drugačen, na bolj transparenten in na bolj zanesljiv način, kot to delamo danes. Gradivo, ki smo ga obravnavali na odboru, smo na odbor dobili 3 minute, preden se je odbor začel. Dlje, kot smo razpravljali, več odprtih vprašanj je bilo. Nekatera vprašanja smo morali zastaviti večkrat, da bi dobili kakšne odgovore. Ponujala so se kar sama po sebi. Spraševali smo, zakaj ni nobene bančne garancije, saj vendar vsako podjetje, ki pošteno, dobro posluje, lahko dobi bančno garancijo. Odgovora, zakaj ni bančne garancije, nismo dobili. Je pač ni, banke očitno ne zaupajo temu podjetju.

Poleg tega, da ni ustreznih garancij, zelo moti tudi to, da podjetje, ki odkupuje ta delež, ni iz dejavnosti, kamor vstopa. Ali ima on v svojih dolgoročnih načrtih razvoj dejavnosti usnarstva in čevljarstva? Če nima, potem delovna mesta, ki so danes v Tržiču, ne bodo dolgoročno ohranjena, ker jih novi lastnik ne bo potreboval. Mogoče bo potreboval prodajalce v tistih trgovinah, ki jih bo imel v lasti, mogoče bo v svoji dejavnosti razširjal to, ampak definitivno ne bo potreboval strokovnjakov, ki danes sedijo v

Tržiču. To je dodaten razlog, ki vzbuja veliko skrb. Tretja zadeva, ki mi absolutno ni všeč, je, da rečete, da pade rok 30. 4., ko je treba nujno nekaj narediti, drugače boste prevzeli odgovornost, da bo šla firma v stečaj in da bodo ti ljudje na cesti. To je izsiljevanje. Kje so bila gradiva prej, kje so bile informacije prej, kje so bili odgovori prej? Danes na izredni seji, na odboru z gradivom 3 minute pred, tik pred zdajci, naj odločamo o nečem, in trka se na našo vest, češ vi boste imeli na vesti vse delavce, ki bi v primeru, da ne boste podprli tega sklepa, izgubili delo. To ni v redu in to ni način. Jutri bo spet v vrsti neko novo podjetje, ki bo prav tako potrebovalo pomoč – veliko jih je še, o tem smo že razpravljali – in bomo spet postavljeni pred enako dejstvo. Če ne boste tega potrdili, boste odgovorni za izgubo toliko in toliko delovnih mest. To je nekorektno. Na tak način se deležev ne prodaja.

Na odboru smo slišali, da je to neka politika, da so to politične odločitve. Ne, oprostite, kolegi, odločitve o prodajah premoženja, prodaji deležev v podjetjih niso oziroma ne bi smele biti politične odločitve. To so ekonomske odločitve, in treba se je držati nekaterih osnovnih zakonitosti in načel, ki tukaj veljajo. Vsakdo, ki prodaja, bi moral zelo temeljito preveriti, kakšnemu kupcu svoje premoženje prodaja. Toliko čejev je pri tej prodaji, da se postavlja vprašanje, za koliko časa smo ohranili ta delovna mesta. Obstaja verjetnost, da smo jih ohranili za vedno, vendar obstaja zelo velika in večja verjetnost, da smo jih ohranili za zelo kratek čas in da smo na ta račun zapravili kar nekaj premoženja, ki bi ga sicer lahko država ohranila zase.

Kot so že moji kolegi v razpravah povedali – mag. Vizjak je predstavil stališče poslanske skupine –, temu sklepu načeloma ne bomo nasprotovali, tudi jaz osebno ne, ga pa absolutno ne bomo podprli. Upam, da boste pomisleke, ki jih izražamo tukaj, pri naslednjih takšnih ad hoc akcijah vzeli zelo resno in se o prodaji državnega premoženja pogovarjali na drugačen način. Mogoče bi bil drugačen način neka klasifikacija, vnaprej pripravljen seznam ... / oglašanje iz dvorane/ Boste lahko povedali, kolega Möderndorfer. To bi pomenilo, da bi bile te prodaje bolj transparentne, pripravljene, da bi vedeli, o čem odločamo. Kot že večkrat rečeno, če bi bila klasifikacija sprejeta, danes te izredne seje ne bi imeli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin, pripravi se gospod Jerko Čehovin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovani kolegice in kolegi!

Genialni Einstein je zapisal: "Edini vir znanja so izkušnje." Jaz bom povedal moje, ki jih lahko spremljate.

Ko sem najemal kredite za Interles, je bila po cenilnem zapisniku banke, ki je kredit dala, firma vredna 4 milijone evrov. Zdaj, v tem trenutku na kolenih prosim kupca in čakamo samo še soglasje Nove Kreditne banke Maribor, da kupi to premoženje za milijon 100. Kot lastnik bom izgubil premoženje. To ni glavni problem. Zelo zadovoljen bom, če bo novi lastnik za milijon 100, približno za 25 % vrednosti kupil to premoženje in nadaljeval s proizvodnjo. To je naš nekdanji dobavitelj iz Nemčije. Za vsakega lastnika, je, če izgubi premoženje, tako kot bo zdaj država Slovenija, to boleče. Moramo pa se vprašati, zakaj sem jaz izgubil? Zaradi slabega upravljanja in vodenja družbe. Zaradi napačnih odločitev. To je dejstvo.

Državni zbor, kolegice in kolege, sem že vprašal, kaj bi si mislili o meni, če bi začel razlagati, da sem bil dober upravljevalec tega premoženja. Mislili bi, da sem nor. Nisem imel dovolj izkušenj, nisem bil dovolj pozoren itd. Kakšen upravljevalec premoženja mislite, da je država Slovenija, ki je v mnogih firmah večinski lastnik? Izredno slab. Veste, kakšna je razlika med državo Slovenijo in Ivanom Vogrinom? Da je Ivan Vogrin fizična oseba in to prizna, država Slovenija pa nek imaginaren pojem, ki nikoli ne prizna nobene svoje zmote, pa je glavni vir problemov in ne izpolnjuje garancij, ki jih je izdala. Zdaj spet govorimo tistim, ki smo jim neupravičeno vzeli, da jim bomo izplačali naslednje leto maja. Kakšna država smo mi? Veste, boljše je, da gremo po korakih in izgubimo premoženje, če obstaja najmanjša možnost, da ohranimo delovna mesta. Vse ostalo premoženje kot tako je brez vrednosti, če ni v funkciji ustvarjanja.

Kaj mislite, da pomenijo hale, ki so prazne? Govorimo o neki veliki vrednosti – nič ni vredno. Proizvodne hale, stroji so vredni samo, če ustvarjajo. Moji stroji in hale so trenutno vredne zelo malo ali nič, ker ne ustvarjajo. Ko se bo Pekova proizvodnja ustavila, ne bo vredna nič. Kot država v tem času, ki ga imamo, pripravimo takšen davčni okvir, da podjetja, ki bodo kot tuji strateški lastniki vstopila v Slovenijo, ne bodo čez nekaj let, ko bo prva priložnost, bežala iz Slovenije. Drugačen davčni okvir potrebujemo zato, da bomo privabili tuje investitorje in ohranili domače. Vprašanje je še vedno osnovno: kaj bomo delali in od česa bomo živeli? Od uradništva žal ne. Živeli bomo od tega, kar bomo proizvedli in kar bomo prodali na evropskih in globalnih trgih. Danes je to ključno vprašanje. Vsak poskus, vsako reševanje vsakega posameznega podjetja je hvalevredno in delajmo po tej poti.

Ne morem se strinjati s tem, da ko pridemo do neke točke, rečemo: "Smo za prodajo, ampak ..." Ni več časa za ampak. Veste, zakaj? To so moje izkušnje. Če leta 2009 ne bi rekel ampak, temveč bi nekaj ukrenil, se mi mogoče to ne bi zgodilo. Podjetništvo je tveganje. Tudi to, kar bomo danes sprejeli, je tvegano, vendar manj tvegano, kot ne narediti

ničesar. Od nečesa bomo morali živeti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Jerko Čehovin, pripravi se gospa Sonja Ramšak.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Gospa podpredsednica, hvala, ker sem prvič od vas dobil besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

22 let je ta država metala denar v Peko. V tem času se je zamenjalo ne vem koliko političnih opcij, vlad, pa tudi direktorjev in upravnikov tega podjetja. S tem ne mislim reči, da je zadnja uprava kriva, da se to podjetje prodaja. Nasprotno, mislim, da se je v to jamo brez dna marsikaj metalo in se marsikaj tudi izgubilo. Danes smo na tem, da se odločimo o dveh stvareh, eventualno o tretji, za katero pa mislim, da ni možnosti. 21. februarja smo imeli skupno sejo odborov, za finance in za gospodarstvo. Na tej seji smo družno ugotovili, tudi mi takrat kot opozicija, da je treba s Pekom nekaj narediti. Tisti, ki smo prebrali poročilo, ki smo ga 9. aprila dobili v Državni zbor s strani D.S.U., smo lahko prebrali – in če bi to vsi prebrali, bi bilo danes verjetno malo manj diskusij – naslednje.

Naj navedem nekatere citate: "Stanje glede Peka, d. d. Tožba D.S.U. zaradi plačila 4 milijone 724 tisoč evrov iz naslova nepremičnin v republikah bivše Jugoslavije, ki jih Peko ob lastninjenju ni upošteval v otvoritveni bilanci in so zato na podlagi zakona prešle v last in upravljanje D.S.U., Peko, d. d. pa je brez pravne podlage te nepremičnine prodajal oziroma je z njimi kako drugače razpolagal, za kar je bil D.S.U. oškodovan, Peko, d. d. pa obogaten v znesku, za katerega je vložena tožba. Tožena stranka je tožbeni zahtevek v celoti prerekala, vendar ni tega z ničemer utemeljila. 22. 11. 2010 je bila zoper direktorico družbe in bivšega direktorja vložena kazenska ovadba zaradi suma storitve kaznivega dejanja, zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti. Dne 4. 2. 2011 je bila na Okrožno sodišče v Kranju pod opravilno številko I Pg 828/2010 vložena prva pripravljalna vloga. Dne 26. 8. 2011 je bila med Pekom in D.S.U. podpisana pogodba o izvensodni poravnavi, s katero so bile urejene medsebojne pravice in obveznosti, obveznost D.S.U., d. o. o., da po vpisu povečanja osnovnega kapitala družbe Peko v sodno/poslovni register umakne tožbo. Na podlagi izvensodne poravnave je D.S.U. tožbo umaknil in sodišče je dne 23. 12. 2011 izdalo sklep, s katerim je ustavilo postopek. Predlog sodišča za vračilo dve tretjini taks ..." – in tako naprej – "... je bilo vrnjeno."

Potem pa na 98. strani tega istega poročila, kjer D.S.U. poroča o ostalih aktivnostih, piše: "Skladno s to pogodbo o izvensodni poravnavi smo pridobili poročilo o aktivnostih v zvezi z vračilom preostalih neolastninjenih 13

nepremičnin v Srbiji in BiH, za katere mora voditi postopke za vračilo. Po podatkih Peka se postopki vračanja le-teh v uporabo in posest izvajajo, pri čemer je status petih nepremičnin na področju Srbije – Beograd III, Zemun, Niš, Šabac in Kragujevac – in ene nepremičnine v BiH, Doboje, že urejen. Iz tega naslova ima D.S.U. do Peka na podlagi 6. člena vzpostavljeno novo terjatev. Dodatek sicer še ni bil podpisan ..." – in tako naprej. Potem pa zgodbo poznate. V novembru 2012 je bilo med obstoječimi lastniki družbe Peko, d. d. – Republika Slovenija, D.S.U., SKB, Gorenjska banka – sklenjena Pogodba o skupnem nastopu pri prodaji delnic družbe Peko, d. d. Oblikovana je bila 6-članska komisija za vodenje postopka prodaje, v katero so bili imenovani predstavniki AUKN, zdaj Soda, D.S.U., SKB in Gorenjske banke ter Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Dne 23. 11. 2012 je bil objavljen javni razpis za zbiranje ponudb za nakup vseh 10 tisoč 851 delnic družbe Peko, od tega 2 milijona 737 v lasti D.S.U. Postopek prodaje poteka v več fazah. Po sprejemanju obravnave nezavezujočih ponudb je, kot smo danes že slišali, dobila komisija dva ponudnika. Izbrala je dva, ki ju je povabila k zavezujoči ponudbi in dovolila opraviti skrbni pregled družbe. To je bilo vse narejeno. Danes je bilo marsikaj že povedanega s strani sedanje opozicije. Prva zadeva, o kateri bi rad kaj rekel, je to, da ste govorili, da če bi imeli klasifikacijo sprejeto, da bi bilo to rešeno. Pod številko 67 nesprejete klasifikacije je napisana tudi družba Peko, in sicer kot portfeljska naložba. To pomeni, da se je prejšnja koalicija odločila, da to naložbo proda. To je bila odločitev, ki ste jo potem naprej ponudili na odbore in Državni zbor. Zato se mi danes zdi malo čudno, da se čudite, da Vlada, ki vlada – v sredo je bilo en mesec, kar vlada – sprejema odločitve na podlagi vaših predlogov. To so bili vaši predlogi in vaši ljudje v komisijah.

Pri tem ne pravim, da nekateri pomisleki niso utemeljeni. Vsi imamo neke pomisleke, vendar ne pričakovati – upam, da vsaj v Državnem zboru ni več takšnih navnežev –, da bomo za firmo, ki nima praktično nikakršne bonitete, dobili prvovrstno garancijo s strani banke. Katera banka bo dala za nakup takšne firme bančno garancijo? Takšne ne poznam. Če pa poznate, pa bi verjetno lahko tudi mojemu predhodniku, kolegu Vogrinu, pomagali, da bi se rešil iz teh zagat, in ne bi bil več predmet obravnave. Takšne banke ni. Vlada je v prvi roki zavrnila to ponudbo za nakup Peka, in tudi sedanja uprava je nekako pojarmala, češ zakaj vleče ta postopek, zakaj zdaj, ko imamo kupca, Vlada ne da soglasja k prodaji oziroma ne poda predloga Državnemu zboru. Res je, tudi jaz nisem za to, da imamo tak način rokohitrškega sklicevanja sej, vendar smo se žal zaradi nekih rokov, ne zaradi izsiljevanja, ki je bilo v teh ponudbah, danes nekako odločili in sklicali to izredno sejo, na kateri se moramo odločiti. Ne

zaradi izsiljevanja, ampak zaradi zdrave pameti, in še enkrat, potrjujem besede mojega predhodnika, lahko je govoriti, dosti težje pa je delati dejanja.

Vse sorte smo danes slišali, od zadev, ki nimajo nobene veze – jaz bi lahko tudi rekel: "Kaj ste pri streli božji delali vsi tisti, ki se radi pohvalite, da ste že četrti ali peti mandat v parlamentu, da ste dovolili, da je Peko prišel v to situacijo?" To pomeni, da ste opustili neka skrbna dejanja, ki bi jih morali v preteklosti delati. Sedaj pa od nas zahtevate, da v enem mesecu naredimo tisto, ker prej niste naredili v 15 letih. Zdi se mi res neodgovorno, da v tem smislu razpravljamo. Nihče na svetu danes ne more dati garancije, da bo neka gospodarska družba živela še nadaljnjih sto let, morda niti ne pet let. Tega nihče ne ve. Vsak poslovni dogodek, vsak vložek v poslovanje je neke vrste tveganje. Ampak v tem trenutku še vedno mislim, da je bolje, da dobimo vsaj ta dva milijona nazaj, in da teh 280 delavcev nadaljuje z delom, pa tudi če bo to za eno, dve leti, kot pa da ne storimo nič in da dvignemo roke in rečemo: "Dajmo to zadevo prepustiti neki inerciji, gremo v stečaj, delavci na zavod." Potem bomo še dodatno imeli na blagajni države te delavce in zahteve bank, sicer v manjši meri, kajti glavni lastnik te firme, 92-odstotni, je, kot veste, država.

Vsi tisti, ki se sprašujemo, zakaj je bilo treba toliko časa vlagati v Peko, zakaj so se znotraj tega dogajale kriminalne zadeve, da so se prodajale nepremičnine, ki niso bile last te firme, ampak so bile last države Slovenije, bi morali dobiti odgovor tudi na pravosodju, se strinjam. Vendar to ni res. Predlagam, da se ne ukvarjamo z vsako firmo, ki jo bomo prodajali, če smo rekli, da smo za to, da se državne deleže v firmah, razen tistih, ki imajo strateški pomen za državo Slovenijo, prodaja. Tako imenovane portfeljske naložbe se bodo prej ko slej prodale. Se pa strinjam, da se ne bodo najprej prodajale dobre naložbe. Ampak, če pa se najde kupec za neko slabšo naložbo – v tem primeru Peko to prav gotovo je –, mislim, da bi bilo dosti boljše, da bi danes rekli, da tej firmi pomagamo na ta način, da do konca leta vsaka poslanka in poslanec kupi vsaj dva para čevljev, pa bomo več naredili kot z vso to razpravo. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Sedaj ima besedo gospa Sonja Ramšak, pripravi naj se gospod Franc Bogovič.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade!

Dovolite mi, da tudi jaz izrazim nekatere pomisleke v zvezi s prodajo Peka Osimpexu. Kot veste, je naša vlada, vlada Janeza Janše že ob prevzemu vodenja povedala, da želi zagotoviti uspešno upravljanje

s premoženjem države. To, kar danes poslušamo sedaj opozicijski poslanci, da ne prevzemamo odgovornosti, ker nasprotujemo prodaji Peka – moram reči, da te navedbe ne držijo. V Slovenski demokratični stranki smo bili vedno za to, da se politika umakne iz gospodarstva, da se umakne na transparenten, gospodaren in ekonomičen način, in da se odprodajo državni deleži tistim, za katere verjamemo in vemo, da bodo s tem premoženjem ravnali v luči dobrega gospodarja.

Danes, ko obravnavamo prodajo Peka in ko govorimo o tem, ali naj Državni zbor da soglasje k prodaji Peka družbi Osimpex, žal ne moremo mimo dejstva, da gre za podjetje, katerega lastnik je pod sumom podkupovanja in uhajanja informacij iz policije, da ga preiskuje urad, ki podobno kot pri nas Komisija za preprečevanje korupcije preiskuje vse osebe, ki so povezane s sumi in z možnostmi korupcije. V tem primeru, ko govorimo o najboljšem ponudniku, je to Osimpex, ampak lastnik tega podjetja je zame oseba, ki mi ne daje zagotovila, da se bo s tem podjetjem ravnalo gospodarno in v luči dobrega gospodarja in da bo ohranjeno to, kar se obljublja – delovna mesta. Danes se pogovarjamo o 280 delovnih mestih, ampak kolikor je meni znan podatek, tudi iz samega gradiva in iz navajanja medijev, gre za 380 delovnih mest. Kaj pa tistih 100 delovnih mest, o katerih se v tej pogodbi ne pogovarjamo? Teh 100 delovnih mest bo z levo roko ukinitih, ljudje bodo dani na zavod za zaposlovanje. Kar je pa še hujše, da nikjer nisem zasledila podatka, kaj bo z 41 delavci, ki so zaposleni v invalidskem podjetju. Kaj bo z njimi? Ali smo dali kakšno zavezo Osimpexu, kaj bo s temi zaposlenimi? Ne verjamem, da jih bo gospod Biloš imel še naprej zaposlene. Govorite, da ne sprejemamo odgovornosti – ravno na ta način, ko izražamo skrb za ravnanje z državnim premoženjem, izkazujemo tudi svojo odgovornost. Odgovornost do davkoplačevalcev, odgovornost do zaposlenih in odgovornost do vseh tistih, ki so nam namenili glas, da danes odločamo o tem, ali damo soglasje k prodaji Peka ali ne. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima sedaj gospod Franc Bogovič, pripravi se dr. Ljubica Jelušič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala, podpredsednica, za besedo. Še enkrat lepo pozdravljeni!

Danes sem prišel v Ljubljano zato, da ob 10. uri na skupni seji Odbora za finance in monetarno politiko in Odbora za gospodarstvo spregovorimo o nacionalnem reformnem programu. Na začetku smo bili kar malce razočarani, ker na tej seji ni bilo ministrov. Kasneje sta se nam dva ministra pridružila, ključni, finančni minister, ni bil prisoten. Že po slabi uri te razprave smo izvedeli, da ob 11.30

prekinemo sejo, naredimo odbor, na katerem spregovorimo o prodaji Peka. Mimogrede smo izvedeli tudi, da je danes ob 14. uri ta izredna seja, ki danes poteka. Cel teden smo se ukvarjali z zelo zanimivimi točkami tudi v okviru same seje Državnega zbora. Govorili smo o tem, kako smo prolongirali oziroma na nek način paralizirali že sprejeti Zakon o Slovenskem državnem holdingu, ki bi po 20 letih, ne po mandatu prejšnje vlade, te vlade ali ene prej, končno poskušal na enem mestu začeti gospodariti z državnim premoženjem, kolikor ga še je.

Potem smo spregovorili in cel dan govorili o zakonu, s katerim smo spregovorili, kako bomo reševali firmo Cimos. Danes govorimo o Peku in kar nekam v senco vseh teh individualnih rešitev bo prišlo tudi to, da moramo v začetku meseca maja dati neke zelo jasne odgovore tudi glede naših reformnih ukrepov, s katerimi bomo uredili našo državo, da bodo pogoji gospodarjenja takšni, da bodo gospodarske družbe lahko poslovale brez da bi politika o njih govorila, ampak, da bodo na konkurenčnem trgu lahko opravljale svoje osnovno poslanstvo – skrb za zaposlene ter tudi za rast podjetja. Bojim se, da to, kar je prišlo k nam po ugotovljenih neskladjih v našem sistemu, da mi s temi sejami in razpravami, ki tečejo ta teden, ne odgovarjamo na vprašanja, in se bojim, da bomo zelo težko koga prepričali, če bomo s takšnim intervencionizmom kot ga sedaj izvajamo naredili pogoje za dobro gospodarjenje.

Danes smo v tistem delu seje, ko smo spregovorili o nacionalnem reformnem programu, slišali tudi, da bo slaba banka delovala na takšen način, da se bo tudi tam per partes, od podjetja do podjetja počasi prelivalo zadevo v okvir slabe banke. Kolegice in kolegi, zelo slabe občutke imam ob teh podatkih, ob tem spoznanju in vsem, kar je bilo ta teden spregovorjenega tukaj in tudi v javnosti. Imam občutek, da se želi na ljudem všečen način – tudi sam vem, da je treba podjetje reševati od enega do enega. Zaposloval sem 20 ljudi, vem, kaj pomeni ustvariti plačo za ljudi, vem, kaj pomeni poplačati dobavitelje, imeti urejen odnos z bankami. Vendar to, kar mi počnemo, ne gre v pravo smer. Danes v parlamentu govorimo o prodaji Peka. Govorimo zato, ker nismo že 20 let nazaj uredili transparentnega gospodarjenja z državnim premoženjem. Lansko leto so v drugi polovici leta potekali sistematični postopki, kako ne uveljaviti državnega holdinga, kjer bi na enem mestu gospodarili z našim premoženjem.

Govorimo o podjetju, ki ima čez 90 % lastništva v lasti države. To pomeni, da se je že v preteklosti kar nekaj takšnih državnih intervencij, dokapitalizacij in državnih pomoči konvertiralo v lastniški delež. Ostalo je samo državno premoženje, in podjetje hira in propada na obroke. V državi gospodarimo zelo slabo, in če smo poslušali prej gospoda Starmana, prihajajo zadeve pod presijo neke časovne

stiske. Ravno to se nam dogaja danes. Sinoči je bil menda sklepni pogovor. Nekaterim so bila izrečena določena jamstva, garancije. Nihče nas ni prepričal, da so te garancije takšne, da dajejo dober občutek tistim, ki so tam sodelovali. Tisti, ki so tam sodelovali, so povedali, da ni bilo govora, da bi kdorkoli lahko dal kakšno bančno garancijo, ampak se jamči s svojim premoženjem.

Vprašanja, ki so se pojavljala, so bila zelo resna in odgovorna. V nobeni razpravi nisem čutil, da kdorkoli želi nagajati oziroma igrati neko opozicijsko držo, ampak je bilo enostavno vprašanje, ali lahko verjamemo, da bodo ljudje na ta način imeli delovna mesta, ali ne bo to zopet samo v nizu enega odkupa podjetja, kjer je nekdo preračunal, da je na tak ali drugačen način možno izigrati slovenski pravni red in skozi neko likvidacijo, tudi z odprodajo premoženja, dobiti več, kot vložiti vanj. Ne bom delil sodbe o tem kupcu, premalo vem o njem, vendar dvomi, ki so se porajali, in način, kako je potekala razprava – mislim, da je vsem, ki smo v tem sodelovali, pustilo zelo velik dvom o tem, ali verjamemo v to, kar počnemo. Moram reči, da ko se zdaj o tem pogovarjam, me spominja zadeva na podobno stvar kot smo na nek način zavozili na področju lesa, gozdarstva. Na koncu niti drv več ne znamo v Sloveniji skuriti, vozijo jih nam v Avstrijo in Italijo. Imam občutek, da niti za neko podjetje več ne znamo ugotoviti, ali ga je moč skozi postopke stečaja ali na podoben način spraviti v ponovni pogon ali pa ugotoviti, da se zdrava jedra zaženejo oziroma da se del tega odproda.

Še enkrat v svojem imenu povem, da ne nasprotujem tej prodaji. Ne zato, ker ne bi želel sodelovati, ker sem opozicijski poslanec, ampak postopek, ki je potekal in danes poteka v Državnem zboru, kjer ni pravo mesto, da bi to potekalo, ker bi moralo drugje, je razgalil bedo gospodarjenja z državnim premoženjem, in mislim, da se moramo nad tem vsi zamisliti.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala.

Besedo ima dr. Ljubica Jelušič, pripravi se gospa Alenka Pavlič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo in lepo pozdravljena, spoštovana podpredsednica, prvič v tej vlogi! Lepo pozdravljeni tudi kolegi in kolegice!

Ugotavljam, da smo danes na seji posebne vrste, za katero nekateri menite, da ne bi bilo potrebno, da bi potekala, ker naj bi se ta odločitev sprejela nekje drugje. Odločitev je res težka in je tudi zelo tvegana, ampak mislim, da je prav, da se z odločitvijo o prodaji enega od pomembnih slovenskih podjetij srečujemo prav tukaj.

Prav je, da temu podjetju, ki bi letos praznovalo 110. obletnico svojega obstoja, namenimo vsaj 5 ur naše pozornosti, in če zraven prištejemo še kako uro, dve razprav na

odborih danes popoldan, se mi zdi, da je prav, da rečemo, da res lahko vsaj toliko ur posvetimo enemu od naših podjetij s takšno zgodovino. Če bi prenesli to odgovornost, o kateri danes govorimo, na sprejemanje klasifikacije, za podjetje pod številko 67 ne bi imeli na razpolago toliko gradiv in toliko časa, da bi vedeli toliko podrobnosti, kaj se bo zgodilo s podjetjem, ki se bo prodalo. Res je tudi, da tisto, kar vsebuje klasifikacija oziroma kar je tisti dokument vseboval, je bilo, ko gre za Peko, sprejeto novembra 2012, in sicer takrat, ko se je sprejela odločitev vseh lastnikov, države, D.S.U., Gorenjske banke in SKB, da se začne z začetkom postopka prodaje.

Danes ne govorimo o začetku postopka prodaje, ampak govorimo o koncu postopka prodaje. Zato tudi danes nimamo pred sabo dveh slabih možnosti. Imamo eno možnost, in ta je takšna, kot je, z dobrimi in slabimi stranmi. Dve možnosti, dve slabi možnosti sta bili na razpolago leta 2011 in tudi leta 2012. Bila sem članica Pahorjeve vlade, o kateri ste nekateri govorili, da je konec leta 2011 sprejela slabo odločitev. Moram vam povedati, da smo o Peku govorili velikokrat, dolgo časa in na koncu sprejeli odločitev, kakršnakoli je že bila, decembrska odločitev iz leta 2011 o tem, da se na predlog AUKN Peko dokapitalizira s 6 milijoni sredstev, da se pa pričakuje, da v Peko v prihodnjih mesecih vstopi zasebni investitor. Težava je bila morda v tem, da takrat nismo bolj jasno zahtevali od Peka, da takrat začne s transparentno odprodajo nepremičnin, za katere tudi danes vemo, da imajo še vedno nekaj vrednosti, in bi morebiti z odprodajo tistih nepremičnin lahko takrat za nekaj časa podaljšali življenje tega podjetja.

Diskurz o podjetju je bil leta 2011 točno takšen, kot je danes. Tudi takrat smo govorili o tem, da je treba dokapitalizirati podjetje zato, da bi ohranili delovna mesta. Tudi takrat smo govorili o tem, da je treba ohraniti blagovno znamko in o tem, da imamo nekaj znanja na Gorenjskem, znanja iz ene posebne stroke, izdelovanja čevljev, ki bo počasi zamrlo, če bo Peko propadel. V gradivu danes lahko preberemo en poseben podatek, in sicer, da je povprečna starost zaposlenih 50 let. Mislim, da smo leta 2011 Peku oziroma vodstvu Peka dali nemogočo nalogo. S takšno povprečno starostjo zaposlenih je težko delati velika prestrukturiranja, uvajati nove tehnološke postopke in iskati nove svetovne trge.

Treba je vendarle stvari pogledati korektno in tudi danes je treba zelo pošteno vedeti, da tudi s to prodajo mogoče podaljšujemo življenje, podaljšujemo delovna mesta za nekatere ljudi, ki bodo v prihodnjih letih, tudi do leta 2017 verjetno, dočakali v svojem podjetju, v katerega so dali svoje delovno življenje, pokoj, da pa kakšnega prav velikega strokovnega prestrukturiranja tega podjetja, tudi s pomočjo novega kupca, ne bo. Dejstvo je, in še enkrat naj spomnim na

možnosti, ki so bile leta 2011 – takrat sta bili dve, stečaj ali dokapitalizacija, – in na možnosti, ki jih imamo danes. Po dveh letih se izkaže, da za podjetje v tako velikih težavah, kot je bil Peko takrat in je še danes, ni dobrih kupcev. So kupci dvomljivih kvalitete in dvomljive bonitetne sposobnosti, ampak stvar, o kateri moramo govoriti, je, zakaj nimamo boljših kupcev, zakaj nimamo boljšega menedžerskega potenciala v teh podjetjih, zakaj nas je strah stečajnih postopkov, zakaj govorimo, da nas je strah slabih stečajnih upraviteljev.

Ves čas smo pri eni in isti stvari, pri človeškem kapitalu, ki mu zaupamo vodenje naših podjetij in upravljanje z državnim in drugim premoženjem. Pri tem človeškem kapitalu so problemi – ni znanja. Mogoče imajo naši delavci v Peku dovolj znanja za izdelovanje čevljev po nekih starih metodah, ampak naši stečajni upravitelji, naš menedžerski sloj, naša menedžerska elita, nimajo dovolj znanja za reševanje podjetij v kriznih situacijah. Tisto, kar bi bilo treba počasi narediti, je nov sloj, novo generacijo novih menedžerjev, če hočemo narediti preboj tako v gospodarstvu kot tudi v razvoju naše družbe. 380 delovnih mest je ostalo od 5 tisoč, ki smo jih imeli v Peku pred 30 leti. Danes smo prišli tako daleč, da smo zadovoljni, če bi ohranili 280 delovnih mest.

Glasovala bom za to, da za nekaj let ohranimo vsaj teh 280. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Sedaj ima besedo gospa Alenka Pavlič, pripravi se gospa Maša Kociper.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Nisem želela razpravljati, ker sem mislila, da smo si na odboru že vse razjasnili oziroma nalili čistega vina, pa me je razprava opozicijske poslanke, spoštovane gospe Romane Tomc, pripravila do tega, da mislim, da moramo pojasniti še nekatere stvari. Imela je cel kup predlogov, kako bi ona reševala podjetje, pa sedaj ne vem, zakaj ga niso rešili. Saj so imeli eno leto na razpolago in bi lahko to že vse izkoristili. Razprava poslancev gre v to smer, da nimajo gradiva, da je vse prehitro, da se niso mogli pripraviti. Vsa gradiva so bila vladajočim strankam na razpolago eno leto, ko so imeli vlado. Škarje in platno so imeli, kar se tiče gospodarstva.

Kaj je delal gospodarski minister? Žal se ga spominjam samo po tem, da je želel 35 milijonov nameniti odprtju 507 delovnih mest, ki naj bi bila odprta v 3 letih. Ne vem, ali bodo ali ne bodo. To smo povedali včeraj, ko smo se pogovarjali o Cimosu, ko smo sklepali, da damo približno 35 milijonov pomoči za 3 tisoč delovnih mest. Vse, kar sem se še spomnila o delovanju gospodarskega ministra iz prejšnjega mandata, je to, da je šlo cel kup nekaj pomoči za Pomurje, pri čemer nihče ne ve, kam so šle. V medijih beremo celo, da je ta denar poniknil. Imate pomisleke o našem načinu reševanja, ampak

pomisleki žal ne bodo rešili delovnih mest, žal ne. Peko bi enostavno lahko že rešili.

Sporočam vam, da bom glasovala za ta sklep zato, ker Peko nima časa, zato, ker Pozitivna Slovenija ves čas govori, da želi rešiti delovna mesta in jih bo rešila. Predlagam števec, koliko delovnih mest bomo rešili. Saj je vaša vlada uvedla števec, koliko je naredila kadrovskih menjav na pomembnih delovnih mestih. Glasovala bom za zato, ker je Gorenjska kot regija na osmem mestu. Še pred leti je bila na prvem mestu. Kam smo prišli! Brez denarja, brez razvoja, samo zato, ker ves čas vlad, dve, tri nazaj, nismo imeli Gorenjci nobenega ministra, nobenih pomoči, nobenih sredstev za razvoj. Zgornja Gorenjska, kamor spada Tržič, nima novih delovnih mest. Zato mislim, da je pomembno, da poskušamo to rešiti. Mislim, da ti ljudje zaslužijo vsaj poskus reševanja delovnih mest, ne glede na tveganje. Upanje umre zadnje.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala.

Želite proceduralno? Gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Na tem mestu bi želel vse opozoriti. Verjamem, gospa podpredsednica, ki predsedujete tej seji, da ne morete imeti vsega znanja, kar se je dogajalo glede zakona o razvojni pomoči Pomurju, ampak kolegica Pavlič je nekako očitala prejšnjemu ministru mag. Žerjavu, da je dajal denar in da je ta denar celo nekam poniknil. Veste, kam je poniknil? Odgovor boste dobili pri ljudeh, ki so osumljeni za ta ponik denarja. Njihova imena so znana, tudi politična pripadnost, ampak niso z desnice, veste. So kakšni državni sekretarji iz SD, pa ni moj sorodnik, čeprav se tako piše kot jaz. Tako da, spoštovana kolegica, drugič malo več previdnosti. Sem zelo občutljiv, ko sem kar tako pavšalno govoril o Pomurju, veste. Sem že zadnjič protestiral in bom še, če se bo to nadaljevalo. Se pa opravičujem, da sem rahlo kršil poslovnik.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Res je, poslovnik je bil kršen. Kakšen je vaš proceduralni predlog? Ga ni. Nadaljujemo z razpravo. Razpravlja gospa Maša Kociper.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Hvala lepa.

Tudi sama nasprotujem takšnemu kršenju poslovnika, ki lahko vodi do tega, da se bo po vsaki razpravi javil nekdo in povedal, kaj mu v tej razpravi ni bilo všeč, brez vrstnega reda, brez da bi imel razlog za repliko itd.

Tej razpravi se glede na to, da sem šele eno leto v parlamentu, tako kot nekateri kolegi iz naše stranke, včasih precej čudim. Večina razpravljavcev pove, da je za prodajo Peka, vendar razpravljajo zelo kritično in navajajo, kaj vse je narobe. Eni, ki so že 20 let v

tem parlamentu, večinoma v vladi ali pa vsaj v konstruktivni opoziciji, nas podučujejo, kaj bi morali narediti mi, ki smo en mesec na vladi – sedaj govorim o Pozitivni Sloveniji –, pri čemer so vladali do enega meseca nazaj, nekateri poslanci pa tudi že prej v kakšni drugi stranki. Res bi prosila in še enkrat spomnila, da ta vlada dela šele en mesec. Trudi se prav za to, kar je vedno obljubljala, da bo počela. Trudi se zagnati gospodarstvo, rešiti gospodarstvo.

Ko se eden od poslancev čudi, ali bomo res reševali eno po eno podjetje – ja, eno po eno bomo reševali. Tako kot je nek minister rekel, da bo reševal eno po eno delovno mesto, pa nismo potem nič videli od tega. Če med tem gradivom pogledam pismo direktorja Peka, o katerem danes govorimo, se je že dne 21. 1. takole obupano obrnil na tedanjega ministra. Po celotnem pismu, ki razlaga celo agonijo Peka, pravi: "Apeliram na vas, spoštovani, da naredite vse, da se postopek prodaje družbe izpelje v najkrajšem možnem času. Samo hitra prodaja lahko zagotovi nadaljnje poslovanje Peka, ohranitev blagovne znamke in delovnih mest." Točno to je naredila ta vlada tisti hip, ko je prišla na vlado. Prisluhnila je klicem obupanih ljudi v Peku, njihovega vodstva, in nadaljevala to, kar je že v neki osnovi naredila prejšnja vlada.

Kakorkoli smo mi morda politično nesomišljeniki, si v tej situaciji res ne moremo privoščiti, da vsakič naredimo salto mortale in delamo nekaj čisto drugega, kot je delala prejšnja vlada. Ta vlada je določila komisijo, ki je prodajo Peka obravnavala. Ta komisija je dne 28. 3. sprejela sklep o izboru najugodnejšega ponudnika, in sicer družbe Osimpex. 28. 3. na podlagi postopka, ki se je vodil v času prejšnje vlade, na podlagi dela komisije, ki jo je imenovala prejšnja vlada. Kar me pejezi, je, da sem prepričana, da če bi tak predlog prišel pred poslance, ki sedite tukaj, da bi ga sprejeli brez velikih razmišljanj in brez da bi ga detajlno proučili.

Kar se je zgodilo zaradi menjave vlade, je to, da je naš predstavnik dne 2. 4. – 28. 3., v četrtek je bila sprejeta odločitev komisije –, že v torek, par dni po nastopu Vlade, šel na sestanek s predstavniki Peka. Kaj je ugotovil? Ugotovil je, da je sicer že vse več ali manj dogovorjeno, da je kupec znan, da so pa zelo slabe garancije. To, kar nas danes vsi opozarjate, je naš predstavnik ugotovil dne 2. 4. Od 2. 4. do danes se je noč in dan matral, da bi se to poboljšalo. V določenem časovnem obdobju v tem času – jaz sem govorila z njim – je bil zelo v dvomih, ali lahko to prodajo podpremo. Sedaj, ko so se na podlagi njegovega truda in truda nove koalicije te garancije nekoliko izboljšale, nam tisti, za katere sem prepričana, da bi to prodajo brez dvoma podprli, govorite, kaj vse je narobe in kakšna vprašanja se postavljajo.

Kako niste dobili odgovorov? Seveda jih niste, če so včeraj popoldne potekali še zadnji pogovori, če so predstavniki naše vlade do zadnjega zahtevali več garancij in so jih

nekaj dodatno dobili. Ena je gotovo omembe vredna, to je nakupna opcija. V petih letih – to je aneks k pogodbi – lahko vlada odkupi celotni delež nazaj za en evro. Želeli smo dobiti bančno garancijo, ki pa se je ni dalo dobiti, tako kot je tudi vi niste mogli dobiti, pa ste vseeno izbrali tega kupca. Ne vem, kdo. Običajno govorimo v množinah, ko govorimo o vladah in prejšnjih vladah. Niste ga vi, Romana Tomc, verjetno res ne, upam. Vprašan je zelo veliko in tudi mi smo številna vprašanja postavljali, ampak dejstvo je to, kar danes vsi ugotavljamo – ali je to ta kupec, izbran na podlagi nekega formalnega postopka, tako kot mora biti, ki ima ponudbo vezano na 30. 4., kar je natančno čez tri dni, ali pa je stečaj.

Se strinjam z gospodom Vizjakom, da sta to dve precej slabi izbiri glede na te ne dovolj velike garancije, ampak glede na to se mi zdi izjemno nekorektno od določenih poslancev, da za tega kupca, za katerega si želimo, da bi rešil eno od naših tovarn in ljudi, ki tam delajo in s tem celo območje, na govornici Državnega zbora v parlamentu navajajo, kaj vse o njem piše časopis na Hrvaškem. Kaj vse pišejo dandanašnji časopisi, je posebna zgodba. To so razlogi, zakaj se ljudje ne odločajo za nakup podjetij in zakaj ima Slovenija tako slab ugled, kar se tega tiče. Ker so postopki prekomplicirani, ker so netransparentni, ker se ne spoštujejo neka osnovna pravila korektnosti v poslovanju itd. Zdaj je to, kar imamo, ta kupec, in to, kar je, je neka tvegana situacija, tako kot je v podjetništvu in gospodarstvu verjetno vedno in velikokrat tvegana, še posebej pa je tvegana v takšni situaciji.

Namesto, da bi hitro zaprli ta postopek z zaupanjem, da smo vsi skupaj sprejeli dobro odločitev in da bo Peko preživel, še bolj kopljemo po tej rani, sipljemo dvome in diskreditiramo novega kupca. Mislim, da je naša stran izjemno korektno odigrala to igro, da je državni sekretar vložil izjemno veliko dela. Ob tej priliki se mu zahvaljujem. Vem, da je bilo zelo težko. Še do včeraj zvečer je pridobival dodatna zagotovila, in mislim, da je to, kar danes lahko naredimo, to, da prodajo potrdimo in da, kot je rekla govornica pred menoj, upamo, da je šlo za dobro odločitev z dobrim koncem. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Za repliko je prosila gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Mislim, da tokrat bi pa že morala replicirati.

Ne, gospa Maša Kociper, nič nisem imela pri prodaji in pri odločanju o prodaji Peka. Sem se pa spraševala – in ste že sami dali odgovor –, kdo je pri vas tista oseba, ki odloča in ki ima to čarobno paličico, da se lahko odloči, ali so garancije prave ali niso prave? Smo očitno izvedeli, da je to državni sekretar. / oglašanje iz dvorane/ Ravnokar ste se mu zahvalili, tako sem razumela. Bo pa pojasnil, če je oseba, ki se je

pogajala in ki je zagotovila tako zelo dobre garancije gospod Gašpar Gašpar Mišič.

Replicirati sem želela zato, ker ste me napačno razumeli, ko sem razlagala o garancijah. Govorila sem o tem, da garancije niso dobre. Če mislite – jaz še vedno ostajam pri tem, da niso –, da je dobra garancija to, da si je država zagotovila možnost, da bo po 5 letih delovanja tega podjetja odkupila premoženje nazaj za en evro, potem se globoko motite. To ni dobra garancija. To je zelo slaba garancija. Sprašujem vas, kaj bo država odkupovala, če tega premoženja več ne bo, ker obstaja velika verjetnost, da tega premoženja več ne bo. Prosim, da upoštevate to, da obstajajo nekatere ekonomske zakonitosti in da se ve, katere garancije so prvovrstne in katere so tiste, ki so zelo dvomljive in ne zagotavljajo povračila vloženih sredstev.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Gospa Maša Kociper, imate proceduralno.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Ne bom zlorabila proceduralnega, tako kot so ga nekateri prej, bi pa dala proceduralni predlog, da poslanci v replikah ne polemizirajo s poslanci, za katere vedo, da če hočejo spoštovati poslovnik, ne morejo odgovarjati. Gospa Tomc je direktno name naslovila vprašanje, pri čemer ve, da žal nimam te vrste replike na repliko in ji ne morem odgovoriti. Moj proceduralni predlog je, da poslanci to spoštujemo. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Niste imeli replike, vzeli ste si repliko.

Prosila bi, da nadaljujemo z razpravo. Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Moram reči, da je razprava kar zanimiva, in da se na nek način vedno bolj kaže, da so naši pomisleki utemeljeni. Če gremo kar po nekaterih govoricah, ki so pred menoj nekaj stvari povedali, tudi kar se tiče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Govorite o novih poslancih, vendar znotraj vaše skupine sedi kar nekaj bivših poslancev iz Zares, LDS, pa še kakšen iz SD, tako da se težko izognete vsem stvarim, ki so bile v preteklosti v tem parlamentu razpravljene in tudi sprejete. Ampak to ne v slabem, imate neke izkušnje v svojih vrstah. To je lahko dobrodošlo, dajte to izkoristiti. Kar se tiče zadnje razprave in tega, kako se to prodaja in kdo to prodaja, res upam, da to ne dela Vlada v prvi osebi, tako kot ste tukaj navajali, ampak da je to vseeno preko komisije, da je to D.S.U., Sod, AUKN in institucije, ki so za to usposobljene in pooblašene, ne pa, da to državni sekretar na svojo roko dela.

Najbolj me je zmotilo, glede na to, da je bil sklic današnje seje namenjen programu Vlade za reševanje iz krize in sprejemanju tega na skupnem odboru za gospodarstvo in finance, da vmes na spletnih portalih beremo, da bomo

poslanci danes odločali še o Peku. To je bilo prej na spletnih portalih medijev, kot smo mi dobili sklic za nujno sejo odbora za finance, kar me pa vseeno malo čudi. Tega nisem bil navajen v tem državnem zboru, pa nisem tako star poslanec, ampak tretji mandat pa le sedim. Tudi, ko je bila že napovedana seja odbora za finance na temo Peka, na portalu Državnega zbora še vedno ni bilo gradiva in še vedno ni bilo sklica. To ni kar za zanemariti. Včeraj smo v oddaji Dogodki in odmevi ob 15.50 poslušali gospoda državnega sekretarja Gašparja Gašparja Mišiča, ki pravi – to je bilo ob 15.50 –, da usklajevanja potekajo. V vsakem usklajevanju je treba pridobiti tudi ustrezno pravno mnenje. Čez par ur pa je že sklic seje.

Kakor poznam postopke, če se nekdo sklicuje na pravno mnenje – pravno mnenje se ne oblikuje v pol minute, v pol ure, še v enem dnevu težko. Ampak recimo, da v enem dnevu. Zato sem pričakoval, da bo ta seja z nekim primernim gradivom pripravljena za ponedeljek, tako kot so se te stvari najjavljale. Ko sem včeraj poslušal to v Dogodkih in odmevih, sem rekel, da bo to verjetno v ponedeljek, ker je treba pravno mnenje zagotoviti, tako kot napoveduje državni sekretar, in sem bil s tem zadovoljen. Potem pa na seji meni nič, tebi nič predsednica pove, da čez pol ure prekinjamo sejo skupnih odborov, namenjeno reševanju problematike države v celoti, in napove nujno sejo odbora za finance o reševanju Peka. To me še ni zmotilo, kajti o Peku smo govorili na Odboru za gospodarstvo in smo se strinjali, tako opozicijski kot koalicijski, da je treba iti v prodajo in iskati primerne kupca. To je bilo neko soglasje in tudi odločitev je bila v tej smeri sprejeta. Tukaj ni bilo nobene dileme med opozicijo in pozicijo.

Vendar so na tistem odboru sodelovali tudi tisti, ki so vpleteni v to – lokalna skupnost, banke, Sod, Kad, predstavniki, in so jasno povedali, kakšna so njihova stališča. Na to sejo nismo dobili nobenih mnenj. Takrat je bilo rečeno, da se bo stvar prodala, da se bo realizirala v soglasju oziroma ob pristanku lokalne skupnosti, ki je najbolj zainteresirana za to, da se delovna mesta ohranijo. Danes na tem odboru, ko sem vprašal, ali to stališče obstaja, nisem dobil odgovora. To me še vedno zanima in sem se tudi pozanimal. Stališče lokalne skupnosti o tem kupcu ni točno takšno, kot ga vi želite prikazati. Tudi lokalna skupnost močno dvomi o tem, da bodo delovna mesta ohranjena na dolgi rok, pri čemer mislim vsaj pol leta. Zato smo bili malo v dilemi, kaj narediti. V nobenem primeru ne nasprotujemo prodaji premoženja, ampak ko pa dobimo na mizo gradivo, ki ga imamo možnost prebrati v petih minutah, in ko od začetka beremo, je še vse v redu, ko pa pridemo do določenih odstavkov, kjer sami napišete, da dvomite v to, da se bo to poplačalo, da se bodo zadeve realizirale tako, kot so napisane – kaj pa pričakujete od poslancev, da bomo šli gladko mimo tega?

To so vaša gradiva, to niso naši dokumenti. V primeru, da ste želeli to na drug način izpeljati, bi morali v gradivih zamolčati, pa bi bila zadeva rešena. Ampak tukaj se kaže tisto, zakaj bi bilo bolj pametno v sredo potrditi klasifikacijo. V tem primeru bi Državni zbor o vseh potencialnih prodajah odločal in se ne bi o vsakem posebej kasneje opredeljeval. S tem samo dajemo potuho vsem državnim skladom, vsem organom, ki morajo opraviti kasnejše presoje, ali so prodaje primerne ali neprimerne. Ponovno vrnejo vso zadevo v odločanje poslancem, kjer se jasno zadevo prikaže, kot da je to politični pritisk in ni več ekonomski na prvem mestu.

Vsi ti, ki pripravljajo in bi se morali odločiti, ali je neka prodaja primerna, v katerem trenutku in kako, ponovno prevajajo odgovornost na Državni zbor, in Državni zbor naj se odloči o prodaji. S tem si oni lepo opravičijo svoje ukrepanje. Res ne vem, zakaj nam hočete dati nek prizvok, da smo proti tej prodaji ad hoc. Nismo, ampak gradivo, ki je bilo priloženo in vse, kar poznamo o tej zadevi in kar se prebere v medijih, kakorkoli to obračate, nam daje neko previdnost pri tem, ker nič nismo rešili, če se zadeva proda čez en mesec, pa teh delovnih mest ne bo, ker bo kupec ugotovil, da je s predkupnimi pogodbami zadeve že vnaprej prodal, tiste, ki so proste bremen, s tem zaslužil svojo kupnino, in programa ne bo izpolnil.

V dokumentu pišete, komisija piše, da ni nobenih garancij, vi pa govorite, da so garancije. V dokumentu piše, da so vsi ugotovili, da te garancije, ki so zdaj dane, niso nič. Čudim se gospe Kociper, ki je pravnica, da to trdi. V dokumentu jasno piše, da so vse te garancije, ki so do zdaj dane, blažev žegen. Če bodo, bodo, če ne bodo, ne bodo. Ko tega ne bo več, tudi premoženja Peka v slovenski lasti ne bo več, ampak bo v hrvaški. Takrat bo sredi Tržiča postopek tekla o nepremičninah, ki bodo v lasti neke družbe, ki ni izpolnila pogojev, je v nekem postopku. Takrat se bomo spraševali, kdo se je o tem odločil. Kar je prosto bremen, hipotek, bo vmes prodano, in s tem bo kupec verjetno zaslužil. Tako se bere dokument, ki ste ga dali na mizo poslancev. Na žalost tako piše v tem dokumentu.

Zavarovanje za ponovni odkup ne reši nič. To so moji kolegi že povedali. Če čez tri mesece, ko bo zadeva zaključena, dobimo vse za en evro nazaj, nam še vedno ostanejo terjatve in obveznosti in zaposleni v tem nesrečnem Peku, ki jih bomo reševali oziroma jih bo nekdo reševal. To ni rešitev. Če smatrate, da je to dobro in da je prav, da se tako odločite, se boste odločili, ampak glede na to, da nam vi pripravite gradivo, ki nas pošilja v dvome, ali je res, kar govorite, v dokumentu pa je zapisano nekaj drugega, in nekdo išče alibi za to, da naredi nek korak, na koncu se bo pa izgovarjal, češ saj Državni zbor je potrdil, kaj se zdaj jezite na nas. To odgovornost prevzamete vi, mi pa mislim, da se bomo v tem primeru vzdržali,

načelno pa, tako kot veste, nismo proti temu, da se določeni deleži prodajo. Bom še enkrat povedal, klasifikacija je bila v toliko dobra, da bi se to transparentno naredilo, odgovornost za konkretne primere pa mora zmeraj prevzeti tisti, ki postopke vodi. Tu se vedno znova odgovornost vrača na Državni zbor, ki je alibi za vse postopke in na koncu nihče o ničemer ne odgovarja.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala.

Besedo ima gospod Jože Velikonja, pripravi se gospod Jožef Jerovšek.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovana, spoštovani predstavniki Vlade, poslanke in poslanci!

Pri predstavitev stanja in problematike poslovanja družbe Peko na skupni seji odborov za gospodarstvo in finance februarja letos sem se lahko samo strinjal z vsemi, ki so poudarjali nujnost odločitve države kot večinskega lastnika o reševanju podjetja, in sicer predvsem delovnih mest, blagovne znamke s svojo tradicijo in kvaliteto ter državnega premoženja. Pri tem se nisem pozabil vprašati, zakaj se je država kot lastnica reševanja podjetja v težavah lotila šele takrat, kajti podjetje je drselo strmo navzdol že več let. Kot odgovor na vprašanje bi bila lahko samo projekcija na podjetje z lastniškega in upravljskega nivoja.

Večinska lastnica se je ukvarjala z varčevanjem in sama s seboj, podjetja v večinski državni lasti pa so bila obsojena na propadanje v gospodarskem in finančnem okolju, ki ni omogočalo dobrih poslovnih rezultatov niti zdravim podjetjem. Zato podpiram odločitev nove vlade o nujnosti takojšnjega reševanja podjetij, ki so v državi edini generator prihodkovnega dela proračuna. Zato bi morala delovati skladno z usmeritvami vladnih politik. Podhranjenosti pri odločitvah in svetovanju in pomoči ne bi smela občutiti. V konkretnem primeru rešitev Peka pomeni možnost lokalnemu okolju, da izkoristi ponoven zagon tovarne kot možnosti za razvoj in prestrukturiranje dejavnosti, in zavedanje, da bo v bodoče brez vlaganj v razvoj in znanje nemogoče ohraniti svoj košček pogače na trgu.

Odločitev o prodaji bom vsekakor podprl. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek, pripravi se gospa Alenka Jeraj.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi!

Danes, ko pečatimo usodo znane slovenske blagovne znamke z veliko tradicijo, Peka, mi je nekako tesnobno pri srcu. Ne zaradi tega, ker bi nasprotoval prodaji družb in firm – to je v poslovnem svetu nekaj normalnega. Vendar

imam neko tesnobo zaradi tega, ker mi to, tudi ko berem, poslušam danes, sproža določene asociacije, tudi asociacije, povezane z mojimi izkušnjami v gospodarstvu.

Moram se globoko strinjati s kolegico Jelušič, da imamo v Sloveniji problem v človeškem kapitalu, v znanju, ampak ne toliko v znanju. Mislim, da imajo slovenski menedžerji, sploh pa inženirji, ogromno znanja. Problem je, da številni, žal preštevilni, menedžerji v tem 20-letnem obdobju niso imeli elementarne poštenosti. To nezaupanje moram nekako vleči naprej, in to so izkušnje. V 17 letih izkušenj v tem parlamentu sem doživel marsikaj. Prej je kolegica Maša Kociper gledala mene, ko je govorila, da imamo eni skoraj 20 let izkušenj, in to večinoma v vladi. Jaz imam od 17 let v vladi 6 let izkušenj. Mislila je verjetno gospoda Vebra, ki je enako dolgo in je bil večinoma v vladnih strankah, ampak gledala je pa mene.

Današnji dan, 26. april, je v slovenski zgodovini nesrečen dan. Na ta dan, 26. aprila leta 1941 je Hitler vpil: "Naredite mi to deželo zopet nemško." Morda sem jaz občutljiv zaradi tega, ker je bil že tega dne moj oče v nemškem zaporu in je poslušal hrumenje v Mariboru v zaporu. Ne pravim, da so danes isti časi, ampak stiska me, ali korak za korakom delamo tako, ko bo naše premoženje v tujih rokah. Nimam nič proti poštenim lastnikom in poštenim kupcem, vendar berem, da se je komisija odločila za tistega, ki je ponujal manj. Moje nekdanje podjetje, v katerem sem naredil proizvod, ki se še danes proizvaja, Silkem iz Kidričevega, je leta 1994 tudi šlo v prodajo, ker so glavni menedžerji – pozneje se je izkazalo, da so tajkuni – rekli, da ga je nujno treba prodati tujcu. Že enkrat prej sem preprečil divje lastninjenje.

Potem so leta 1994 preko Anglije našli obvod, ampak so sklad za razvoj prepričali, da je treba prodati tistemu, ki ponuja manj, ne tistemu, ki je ponujal 2 milijona več, in takratni sklad za razvoj se je s tem strinjal. Potem sem pa jaz ugotovil in razkrinkal, da je bil to spet poskus divjega lastninjenja. Angležem bi dali 20 %, drugo pa bi dobili v roke itd. Moram reči, da so to moje bivše podjetje – mene so spravili iz fabrike – prodali kobajagi Madžarom, in sedaj slišim, da je spet v pravih rokah teh, ki so hoteli že prej dvakrat, trikrat z divjim lastninjenjem priti do njega. Sedaj pa so to tako zamešali in zaokrožili. Pri mnogih slovenskih podjetjih se bojim ravno tega. Isto se je dogajalo z Elanom. To smo že položili v hrvaške roke.

Sprašujem se, zakaj ne kupi, recimo, tak briljantni menedžer kot je državni sekretar, ki je v 10 letih prišel do 25 milijonov premoženja. Zakaj ne riskira in vrže stran dveh milijonov in kupi Peko? Ali je taka prodaja neka bližnjica, da bo potem šlo drugače? To se moramo vprašati, še posebej, ker je garancija tako mizerna. Kritičen sem in zaskrbljen, da se takratna komisija, v kateri so bili bankirji in še nekateri, odloči za slabšega kupca in brez garancij. Verjetno je slabši kupec, ne vem, ali so se res za

optimalnega kupca odločili. Tu vidimo številne pasti, ki bodo. Se popolnoma strinjam, garancije so tako katastrofalno slabe, da bo tistega evra, ki ga bo treba dati čez 5 let za podjetje, škoda, če se bo to zgodilo. Prepričan sem, da če bi v teh letih bil človeški kapital pošten, dovolj pošten, ne bi prišli v to situacijo. Znanja je bilo dovolj. Pohlepa je bilo preveč. Žal so nekateri bili vseskozi zaščiteni, celo pod vsemi vladami. Žal se je to dogajalo.

Moram reči, da bom zaradi teh izkušenj, ko vem, da sem se tako iskreno boril za moje podjetje, ki je danes med 50 slovenskimi podjetji z najboljšo boniteto – brez mene ga ne bi bilo, če ne bi takrat naredil tistega proizvoda –, ampak je bilo divje olastninjeno na velik način in s številnimi poskusi. Pri takratni politiki leta 1994 sem bil v Drnovškovi vladi brez moči, da bi šlo po poštenu poti. Preprečil sem dvakrat, ampak danes je v žepih in rokah tistih, ki so že takrat tako hoteli. Zaradi te izkušnje, ko podjetja nekako prehajajo v roke in žepe ljudi, ki imajo enake karakteristike, pa naj bo v Sloveniji ali na Hrvaškem – moram reči, da me je strah, da imajo enake kromosome. Po mojem se ti ljudje vohajo, ker stalno prihaja do enakega rezultata na koncu.

Zaradi tega bom ostal do konca in bom glasoval proti, in to zato, ker spoštujem slovenske delavce in se bojim, da teh 280 delovnih mest ni zaščitenih, preprečil pa s tem ne bom. Moja izkušnja je slaba, in moram reči, da sem se tako odločil. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Besedo ima gospa Alenka Jeraj, pripravi se gospod Srečko Meh.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Glede na povedano bi se lahko vrnili na začetek, na tisto, kar vedno znova ugotavljamo – da država slabo upravlja s svojim premoženjem. Kolegi iz nekaterih poslanskih skupin obtožujejo nas, poslance, ki smo tu že več mandatov – tudi jaz že tretji mandat, ampak nisem nikoli sedela v nobenem nadzornem svetu, niti nisem o nobeni taki zadevi odločala, o kateri naj bi odločale institucije, ki v tej državi za to so. Je pa vedno zelo aktualno, ko se kadruje ljudi v nadzorne svete. Vedno je tudi kar precejšnja gneča pred vrati. Takrat, ko je pa treba za kaj odgovarjati, pa ni nihče nič kriv, se vedno razprši odgovornost in ne najdemo krivca za napačne odločitve.

Ker je država slabo upravljala, se nismo strinjali z ustanovitvijo AUKN, zato smo v trenutku, ko smo imeli možnost karkoli drugega predlagati, predlagali Slovenski državni holding, kjer bi združili upravljanje z naložbami. Zdaj te poteka na več koncih – eden za drugega ne vedo, bi lahko rekli –, imamo AUKN, imamo Sod, Kad, rezultati, kako poslujejo in kako delajo z državnim premoženjem, so pa precej slabi. Če pogledam poročila, ki jih je pripravljala nadzorni

svet v Peku. V nadzornem svetu je 6 gospodov, od teh sta bila dva imenovana leta 2009, ostali leta 2010, v času Pahorjeve vlade, ko vemo, da so bili tisti, ki so vodili AUKN, njeni izbranci, v glavnem SD. O tem smo že velikokrat govorili, zato ne bi ponavljala. V letno poročilo zapišejo, da so delali po smernicah AUKN. Še danes so tisti ljudje tam. AUKN je verjetno dajal napačne usmeritve, o čemer že tako ali tako govorimo od ustanovitve AUKN pred 4 leti ali kolikor je zdaj že od takrat.

Če se vrnem h gradivu, ki smo ga dobili. Kolegica Kociper je rekla, da je naša vlada, naša komisija pripravljala pregled, in da so oni samo še končali zadevo 2. aprila itd. V gradivu, ki ste nam ga dali, piše, da je bila tekom postopka preverjena boniteta družbe Osimpex in ostalih porokov, ki je kazala na povprečno stanje navedenih družb glede na splošne gospodarske razmere. Govorimo o obdobju leta 2011. Če so bili že v letu 2011 povprečni, so najbrž zdaj že podpovprečni, ampak o tem ne zapišete ničesar, pač pa v nadaljevanju napišete: "V trenutku priprave poročila ne razpolaga ..." – to podjetje – "... s tolikšnim neobremenjenim nepremičnim premoženjem, da bi lahko z njim zagotovilo poplačilo vseh obveznosti." To zapišete v svoje gradivo. Poleg tega zapišete: "2. 4., ko je bila izpostavljena problematika danih zavarovanj, ko je o tem sestankovalo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in predstavniki Sod, D.S.U. ..." itd. Spomnite se nekega famoznega sestanka, o katerem smo nenehno poslušali, pri premierju, ko bi se morale o tem odločati družbe, ki so napisane, Sod, D.S.U. itd., ne pa državni sekretar, ki je direktni politik. Ampak to zdaj očitno ni več problem, bil pa je še nekaj let nazaj.

2. 4. so na tem sestanku ugotovili oziroma je bil ponudnik pozvan, da predloži dodatna zavarovanja v obliki bančne garancije, zastave nepremičnin, česar ta v nadaljevanju ni bil pripravljen ponuditi. Torej, dam to ali pa nič, toliko dam in konec. V nadaljevanju je družba D.S.U. poslala Ministrstvu za finance gradivo za pridobitev soglasja Državnega zbora k tej prodaji, kamor je dala tudi gradivo Sod, vendar se Vlada Republike Slovenije na svoji seji 18. 4., vlada Alenke Bratušek, ni odločila za posredovanje gradiva v obravnavo Državnemu zboru. Ali je imela preveč dela s kadrovskimi imenovanji ali pa je ocenila, da stvar ni zrela. Zdaj smo to v nadaljevanju dobili z nekaj, kot je rekla kolegica Kociper, dodatnimi zavarovanji, ki zame še vedno niso relevantna, če berem v časopisu, da je gospod, ki bi rad kupil Peko, v kriminalistični preiskavi zaradi korupcije.

O korupciji poslušamo nonstop. Ljudje morajo odstopati zaradi korupcije, mi bomo pa temu gospodu prodali Peko in si zraven delali utvare, da bo posloval zelo fino, in da ni nič hudega, če bomo od njega dobili 1, 85 milijona evrov – za to mu bomo dali pa 12 milijonov nepremičnin. Tako se ne da delati. Nobenih ustreznih garancij ni, razen če koalicija ve kaj,

kar mi ne vemo, tisto, kar nam morda niste povedali. Zame to ni najboljša odločitev. Zato verjetno tudi še ni bila sprejeta odločitev o tem, da se proda. Če so slabi ponudniki, slabi kupci, se nam verjetno ni treba odločati, da bomo porinili podjetje nekemu, ki ga bo do konca potopil. Zato taka odločitev ni bila predlagana prej, ko je govorila kolegica Kociper, da je to delala že komisija v času naše vlade.

Še enkrat, nimamo težav s prodajo. Ocenjujemo, da se država mora umakniti iz podjetij, zato je bil tudi v klasifikaciji, ki je bila pripravljena, Peko na seznamu podjetij, ki jih bomo prodali, ampak prodali dobremu kupcu, ne pa kupcu, za katerega že danes skorajda vemo, da je lahko precej problematičen. Glede tistega, kar sem prej začela s temi nadzorniki. Kaj so ti gospodje delali ves ta čas – spomnite se, da je AUKN predlagal neko strategijo, ki je v Pahorjevi vladi takrat niste sprejeli in zato se zadeva vleče. Verjetno bi jo lahko imeli na mizi že pred dvema letoma in bi morda drugače odreagirali. Ali smo dali konec leta 2011 6 milijonov zastonj? Ali bo iz tega kakšen rezultat? Zaenkrat kaže, da ne. Ali je bilo premalo ali je bila pa to napačna odločitev. Verjetno bi se morali izogibati napačnim odločitvam. Samo še to, ko ste nekateri rekli, da bo Osimpex garantiral za delovna mesta. Jamčil bo s tistim, kar bo šele kupil – kar s Pekom bo garantiral. Spomnite se, da so nekateri kupovali delnice in potem s tistimi delnicami garantirali za nakup. Takih kravih kupčij je bilo že kar nekaj in se niso obnesle.

Zato ne morem podpreti tega predloga, ne bom pa glasovala proti. Odločite se sami. Če bomo agonijo Peka samo premaknili za kakšnega pol leta ali eno leto, verjetno nismo nič naredili, če bomo zraven izgubili še premoženje, pa sploh nismo nič naredili.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala.

Besedo ima gospod Srečko Meh, za njim gospod Zvonko Lah. Pripravi se lahko tudi gospod Jože Tanko.

SREČKO MEH (PS SD): Zanimivo, da bomo s prodajo Peka s soglasjem Državnega zbora agonijo premaknili za nekaj mesecev, če bi pa to prodajali brez soglasja Državnega zbora, s sprejetjem klasifikacije, bi bilo pa vse v redu. Prav zanimiva razmišljanja so to. Govoriti, da za 2 milijona dajemo 12 milijonov nepremičnin, je zavajanje slovenske javnosti, ker to ni res. Ampak vendarle, gospe in gospodje, postopek je dober. 21. 2. 2013 sta Odbor za gospodarstvo in Odbor za finance in monetarno politiko soglasno potrdila in odobrila, da se predlagano reševanje Peka rešuje s prodajo. Kaj se je od takrat spremenilo v glavah takratne predsednice odbora in vseh članov? Na tistem odboru smo soglasno, gospe in gospodje, sprejeli predlog prodaje, ki je bil predlagan na odboru.

Naj spomnim, na odboru je bil prisoten tudi župan občine, ki je podpiral vse tisto, kar

smo potem na odboru soglasno sprejeli. Ampak zanimivo je, gospe in gospodje, nekaj. V resnici sploh ne gre za prodajo, sploh ne gre za to, kaj mislimo o tem, ker če bi to res mislili, bi sedeli v Državnem zboru in poslušali, tako pa je veliko poslank in poslancev svoje povedalo in odšlo. Na vsak način se mi zdi prav, in danes je resnično pomemben dan, ker bomo na predvečer dneva OF, prepričan sem, sprejeli politično odgovornost zato, da rešimo slovensko gospodarsko družbo. To bo naša politična odgovornost, odgovornost v tem državnem zboru. Ekonomsko odgovornost pa nosijo tisti, ki so ta predlog predlagali – odbor, družba za upravljanje, slovenska vlada, in vsi tisti, ki so nam to predlagali. Naša naloga pa je, da politično odgovornost sprejmemo. Zato smo tukaj.

Če danes postavim vprašanje: Če bi sprejeli klasifikacijo, bi potem bila takšna prodaja transparentna? Ali bi bilo potem vse dobro? –, potem bi lahko rekli, da smo naredili vse, kar je bilo treba, da smo zaščitili interes slovenske države. Ne se sprenevedati, gospe in gospodje. Danes postavljamo prava vprašanja. Strah nas je, da bi se zgodilo tisto, česar ne pričakujemo. Skrbi nas, kar je upravičeno, ampak bolj transparentne prodaje kot je ta tukaj, da danes govorimo v Državnem zboru, najbrž ne more biti – oziroma soglasje, če rečem tako, kot je prav. Zato je vse tisto, kar zdaj govorimo o klasifikaciji, kar bi govorili o 120 firmah in 12-milijardnem premoženju in potem sprejeli klasifikacijo in bi nekdo transparentno prodajal, da bi bilo potem pa vse v redu – to je sprenevedanje, gospe in gospodje. Naj povem še naslednje. Sum o korupciji – veliko se je govorilo o tem, da je ta kupec pod sumom korupcije v preiskavi. Se spomnite, koliko pomembnih mož v tej državi je pod sumom korupcije v preiskavi? Ali se spomnite? Je to koga motilo? Je bilo to narobe takrat, ko smo o vsem tem govorili? Celo predsednik bivše vlade je taisti mož, pa to nikogar ni motilo. Danes govorimo o tem in, še enkrat pravim, prav je, da nas je strah.

Zadovoljen sem, da imam priložnost sprejeti odgovornost, in to odgovornost bom sprejel pokončno, tukaj, v tem državnem zboru. Povem vam, da bom zavestno glasoval za to, da damo soglasje k prodaji. Vem, da se lahko zgodi tudi nekaj negativnega, zaupam pa, da smo sprejeli dobro odločitev oziroma odločitev za dobro družbe in za dobro delavk in delavcev. Vem, da druge možnosti nisem imel. Še enkrat, če je sprejem klasifikacije transparenten postopek, potem je prav, da klasifikacije nismo sprejeli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Sedaj ima besedo gospod Zvonko Lah, pripravi se gospod Jani Möderdorfer, za njim gospod Bojan Starman.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča.

Tudi jaz sem bil slučajno na odboru, ker sem zamenjal kolega, čeprav nisem strokovnjak za te zadeve. V razpravi se je odkrivalo nova in nova dejstva, tako da so tudi tisti, ki so bili verjetno prej prepričani, da je to zelo dobro podpreti, postajali nekako negotovi. Tudi sam sem spoznal, da ta kupec verjetno ni pravi. Če bi ta kupec prihajal iz vrst te panoge, da bi želel tehnologijo, ki jo ima Peko, ali blagovno znamko naprej nadgrajevati, videl tukaj nek dobiček s tem vložkom, potem bi absolutno z navdušenjem tudi jaz potrdil to prodajo. Tako pa kupec, čeprav so pogajalci zahtevali še dodatne garancije, letih ni zagotovil. Ne vemo, ali jih ni mogel zagotoviti ali jih noče zagotoviti, in glede na to, da bo ob prevzemu dokapitaliziral z dvema milijonoma in z dvema milijonoma kupnine ne pokrije prostih nepremičnin, ki niso pod hipotekami, ki jih je približno za 4 milijone 700 tisoč, in da lahko kupec, ko postane lastnik, proda in dobi za prodajo teh nepremičnin, ki so bremen proste, več kot bo dal za kupnino in dokapitalizacijo, se mi zdi zadeva malo sumljiva.

Vsi vemo, da so podjetja kot je Peko in podobna gradili desetletja nazaj delavci iz tega podjetja, da so si odrekli, da so dajali delovne sobote in marsikaj drugega, da je podjetje raslo. Tudi podjetje Peko, ki ima v lasti okrog 100 nepremičnin, je verjetno z odrekanjem delavcev prišlo do takšne verige prodajalnih tudi na Hrvaškem in v Srbiji. Podjetje naj bi imelo na Hrvaškem nepremičnin za 2,6 milijona in v Srbiji za 1,9 milijona evrov. Iz tega je razvidno, da lahko to podjetje proda nepremičnine, ki so bremen proste, dobi nazaj ves vložek, ni pa dal nobene garancije, da to podjetje ne bo šlo čez pol leta ali eno leto v stečaj in da ima kakšne večje obveznosti – še več, z aneksom to podjetje država kupi nazaj za en evro. S tem kupi tudi vsa bremena. Lahko kupi, verjetno ne bo.

Ti delavci niso več breme za državo, ker država ni več lastnik tega podjetja, da bi odgovarjala za te delavce, ampak je lastnik neko tuje podjetje, ki je to kupilo pred, recimo, enim letom ali pol leta nazaj. Ti delavci bodo šli na zavod za zaposlovanje in za njih bo poskrbela država. Sprašujem se, ali ne bi bilo bolje, da se, če gre to podjetje v stečaj, poskuša najti zdrava jedra znotraj tega podjetja in da se ohrani tista zdrava jedra in delovna mesta, tudi mogoče pol manj delavcev, kot jih je zdaj zaposlenih, in da ta delovna mesta ostanejo. Ker lahko se zgodi, da čez kakšno leto ne bo nobenega zaposlenega več. Imate večino v tem parlamentu, in če boste to prodajo potrdili, prevzamete tudi odgovornost za ta posel. Če je gospod Mišič zaslužen za to, da bo to podjetje naprej dobro prosperiralo, se razvijalo – vsa čast. Sem prvi, ki bom tak posel pohvalil, ampak to, kar smo od argumentov dobili, me v to ne prepriča. Več je bojazni, da bo država kot lastnik naredila medvedjo uslugo nekemu in da je ta

kupec eden od špekulantov, ki se bo okoristil na račun tega, sedaj državnega premoženja.

Zato ne bom podprl te prodaje, ne bom pa niti nasprotoval, ker mogoče neke možnosti ostanejo, da je ta prodaja lahko tudi dobra. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer, za njim gospod Matjaž Han.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Moram priznati, da sem res razočaran ob današnji razpravi. Koliko enega sprenevedanja in igranja ob tem, ko slišim besede: "Ne bom podprl," – in potem zraven še – "... ne bom pa nasprotoval" oziroma "Prezemi odgovornost," in ne vem kaj še vse. Dragi moji, tako v tej državi ne bomo prišli daleč. Sprijazniti se boste morali z naslednjim. Ta vlada je danes tukaj šele en mesec. Postopke je začela prejšnja vlada, ne ta, in kar je najpomembnejše glede garancij, o katerih sem danes poslušal kar nekaj časa, kdo vse je to preverjal, kaj vse se je delalo – moram reči, da je garancije preverjala odškodninska družba. Ne boste verjeli, kdo to odškodninsko družbo danes še vedno vodi, katera uprava. Uprava, ki jo je nastavila vlada Janeza Janše! Če tej ne zaupate, potem je z vaše strani v tej državi vse narobe!

Nehajte se že sprenevedati, kaj je prav in kaj ni prav! Dejstvo je, da bo šlo vse "cugrunt", če se ne bo nekaj naredilo v tej državi! Vlada se je preprosto odločila, da nek določen predlog in da se na podlagi tega, kar imamo pred seboj, odločimo! Vem, kaj boste rekli na koncu. Če bo uspelo, boste rekli, da niste nasprotovali, da niste bili proti, če ne bo uspelo pa, da niste glasovali za. Dajte no, to so stare finte, prevzemite že odgovornost ali se pa odločite, da ne boste sedeli v tem državnem zboru. Dejstvo je, da nas vsi gledajo in se smešimo, sami sebe smešimo v tem državnem zboru, ko se pogovarjamo na takšen način.

Pred nami je velika odgovornost. Je odgovornost vlade, odgovornost vseh tistih, ki so delali, pripravljali, se trudili, da bi nekaj naredili. Vsi vemo, kaj to pomeni – ali bomo uspešno prodali Peko in upali na najboljše karseda za to, da bo uspelo, in da bo Peko uspelo tudi kaj narediti in da bo preživel, ali pa ne, ali pa ne bo uspelo. Povejte mi, kje je ta garancija. Kdo ima to čarobno palico? Nimamo je, preprosto nimamo. Če to ne bi bilo v državni lasti, ali bi se toliko časa pogovarjali o tem?! Na trgu bi se enako prodajalo ali pa bi šlo v stečaj, nas bi pa vse skupaj glava bolela, ker bi rekli, da nismo imeli vpliva. Danes smo v situaciji, da je to državna lastnina, in postopek je še vedno takšen, da v Državnem zboru o tem moramo odločati.

Kaj naj naredimo? Rečemo, da ne bomo odločali, da naj država odloča? Zgovarjamo se na klasifikacijo? Lepo vas

prosim, saj nobene zdrave pameti v tej logiki ni, da bomo odločali o neki klasifikaciji, za katero pravite, da je transparentna, jasna. Kako je jasna – saj nobene strategije nismo naredili! Ta klasifikacija ni bila sprejeta in je padla, ker ni bilo nobenih resnih argumentov, kako smo prišli do teh naložb, katere so varne naložbe, katere so tiste naložbe, od katerih se bomo poslovili itd. Ne se skrivati za papirjem, ki je bil napisan, nobenemu pa ni nič jasno, kako smo do njega prišli! Zaenkrat je zakon še vedno veljaven. Državni zbor odloča o soglasju k prodaji na podlagi predloga Vlade. Vlada je to naredila, pripravila, in vsi v tej državi prevzemamo odgovornost. Upam, da se ne boste skrivali za tem, ko boste rekli: "Ni me bilo zraven, nisem odločal."

Prevezmite že enkrat odgovornost! Vsi smo poslanci Državnega zbora Republike Slovenije, in tudi to je odgovornost, da se moramo odločiti, ali bomo to sprejeli ali ne bomo! Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Matjaž Han, pripravi se mag. Andrej Vizjak.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Zelo na kratko. Stališče poslanske skupine sem že povedal, bom pa povedal tudi svoje osebno stališče, ki se ne razlikuje od stališča Poslanske skupine Socialnih demokratov. Najprej naj povem, da mi je kot socialnemu demokratu žal, da prodajamo slovensko podjetje tujcem, da prodajamo tak brand, kot je Peko. Vendar imamo samo dve izbiri, ali gre 1. maja to podjetje v stečaj ali pa ta kupec, takšen ali drugačen, poskuša to podjetje na nek način rešiti. Verjamem, da če bomo to podjetje prodali in če bo kupec resen, da se bo podjetje rešilo in da se bodo delovna mesta v Trziču obdržala.

Tu imam magnetogram, gospe in gospodje, pa ne bom bral, kaj je Peter Ješovnik na izredni seji Odbora za gospodarstvo govoril, da moramo čim prej v državi narediti, kaj mora Državni zbor narediti itd. To je predsednik Slovenske odškodninske družbe, ki je član SDS in ste ga vi nastavili. Moledoval je in prosil, da ta postopek čim prej izpeljemo. Imam veliko mailov od gospoda Ješovnika, od ljudi iz Soda, da naj politiki vendarle nekaj naredimo, da ne bomo Peka spustili v stečaj kar tako brez zveze. Zaradi tega predlagam, da sprejmemo to odločitev, da tisti, ki bomo glasovali za, sprejmemo odgovornost, če se bo karkoli naredilo. Če bo to podjetje, hvala bogu, spet dobičkonosno, pa smo lahko zaradi mene vsi zadolženi in smo lahko vsi srečni.

Nekaj me res zanima, gospe in gospodje. Zdajšnja opozicija zagovarja razprodajo ali prodajo premoženja. Tokrat me resnično zanima, in komaj čakam razprave zdajšnje opozicije, ko bomo prodajali

dobičkonosna podjetja, ko bomo prodajali naše firme, na katere smo ponosni in na katere se bodo javili tudi nekateri skladi ali kakršnekoli firme. Zanima me, kaj boste takrat, ko bomo prodajali res prava podjetja, spoštovani, govorili, kakšne bodo vaše razprave. Zaenkrat prodajamo firmo, ki je ta trenutek na kolenih. Če bi država imela rešitev in bi Peko ostal v slovenskih rokah, bi bil ta trenutek najbolj srečen. Žal te rešitve nima. Imamo kupca. Konec koncev zaupam tudi gospodu Ješovniku in ekipi, ki je pripravljala to prodajo. Zaupam tudi državnemu sekretarju, tudi ministru Stepišniku. Vse pogodbe imajo podpise, tako na levi in desni strani, in se bo potem odgovarjalo, če se bo karkoli naredilo.

To prodajo bom podprl. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak, za njim predstavnik Vlade.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani!

Današnja razprava je pokazala, da takšne razprave ne sodijo v parlament. Gre za strokovna vprašanja, ali se določena prodaja pod ekonomskimi pogoji izvede ali ne. Naloga tega parlamenta je, da opredeli, katere naložbe so nestrateske in gredo v prodajo, da opredeli cilje prodaje, metode prodaje in vse ostale okoliščine, ne pa da odloča in daje soglasja, kajti ta so zabeljena s takimi in drugačnimi očitki, bodisi političnimi bodisi najrazličnejših barv, kar smo danes lahko slišali iz koalicijskih, pa tudi iz opozicijskih vrst. Zato smo pripravili Zakon o Slovenskem državnem holdingu, zato smo želeli, da strokovnjaki v tej instituciji izvajajo in na koncu tudi odločajo o teh procedurah na podlagi predhodno javno objavljenih znanih meril, kriterijev in seznamov.

Nekateri ste spraševali, kako je prejšnja vlada na to gledala. To smo vam zelo jasno sporočili, kajti imeli ste klasifikacijo in smernico, ki jo je prejšnja vlada sprejela v tem parlamentu, pa ste zavrnili. Pogledi prejšnje vlade na to so jasni, znani. Upam, spoštovani, da je to prva in zadnja razprava o konkretni prodaji v tem parlamentu in da bodo poslej o tem odločali tisti, ki jih bomo določili tudi v skladu s pravili OECD, in da bodo ti odločali v okviru Slovenskega državnega holdinga.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima predstavnik Vlade mag. Mitja Mavko, državni sekretar na Ministrstvu za finance.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa, gospa predsedujoča, hvala lepa vsem poslancem in poslankam za današnjo razpravo.

Res je, pred vami je predlog Vlade za prodajo družbe Peko iz Trziča kupcu hrvaškega porekla, Osimpexu. Res je tudi to, kar je bilo

danes večkrat opozorjeno v Državnem zboru, da odločitev o tem ni najlažja. Tudi Vlada ni sprejela te odločitve lahkega srca, in želeli smo na zelo transparenten način s spremljajočo dokumentacijo predstaviti vse napore, ki so bili vloženi, tudi s strani kolega Mišiča, ki je bil prej tolikokrat omenjen, za pridobitev najboljših možnih garancij v zvezi s to prodajo. Ta prodaja ima zelo dolgo brado. Zgodba se je začela že v letu 2011 z državno pomočjo, začela se je z resno zavezo konec leta 2012 o skupnem pristopu k prodaji.

Predlog, ki je danes pred vami, ni zgolj predlog Vlade o prodaji, predlog, ki je pred vami, je predlog, ki je usklajen med vsemi prodajalci, vključno z dvema zasebnima bankama, pri čemer je ena od teh v tuji lasti. Vsi bi si želeli, da bi v Peko privabili strateškega investitorja. Verjemite, v postopku prodaje je bilo vložene veliko napora, da bi ga privabili. Več kot 130 podjetij iz usnjarske dejavnosti širom sveta je bilo kontaktiranih zato, da bi privabili močnega strateškega investitorja, pa žal ni bilo uspešno. Po drugi strani je bilo v Državnem zboru zelo veliko spraševanja o domnevnem premoženju na podlagi nepremičnin, ki so v družbi Peko, d. d. Če bi bilo to premoženje res tako veliko, tako obsežno, bi se brez dvoma najdlj vsaj kakšni zainteresirani finančni skladi, ki bi k ponudbi za Peko verjetno res pristopili s špekulativnim namenom, pa tudi takih ni bilo. Zato je danes pred nami takšen predlog, kot je.

Treba je vedeti, da ima Peko nominalno res za dobrih 12 milijonov evrov opredmetenih osnovnih sredstev v obliki nepremičnin. Približno tri četrtine teh sredstev je obremenjenih s hipotekami, kar pomeni, da niso prosto prenosljive. Približno milijon tega je hipoteka družbe D.S.U. Zato s strani Vlade še enkrat, jamstva, ki so bila v postopku prodaje ponujena, so solidarna, jamstva solidarna, porošstva družbe Osimpex, vseh njenih hčerinskih družb in lastnika družbe osebno v obliki meničnih izjav. Vlada je v zadnjem krogu pogajanj v postopku želela pridobiti še dodatno zavarovanje, še dodatno garancijo. Tukaj sta se kolega Mišič in minister za gospodarstvo izjemno potrudila, da smo dobili pristanek za sklenitev aneksa k pogodbi za izvršitev omenjene nakupne opcije, ki je bila tukaj večkrat omenjena.

Menimo, da je predlog, ki je danes pred vami, v interesu države in v interesu družbe, kajti vsi tisti, ki danes nasprotujete tovrstnemu poslu, se morate vprašati, kakšne so alternative. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Ker vidim, da ni več želje po razpravi, zaključujem splošno razpravo o predlogu zakona.

Ker k predlogu sklepa matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati. Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Odločamo o naslednjem predlogu sklepa: "Državni zbor Republike Slovenije daje D.S.U., družbi za svetovanje in upravljanje, d. o. o., soglasje za odtujitev kapitalске naložbe D.S.U., družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., v družbi Peko, tovarna obutve, d. d."

Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 2.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Zaključujem tudi 33. izredno sejo zbora.

Obveščam člane Odbora za gospodarstvo in člane Odbora za finance in monetarno politiko, da bo nadaljevanje danes prekinjene skupne seje o Nacionalnem reformnem programu 2013–2014 čez 15 minut, ob 18.20, v velikem salonu. Lepo pozdravljeni.

Seja se je končala 26. aprila 2013 ob 18.04.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BEVK, SAMO.....	13
BOGOVIČ, FRANC.....	8, 22
BRUNSKOLE, RENATA.....	16

Č

ČEHOVIN, JERKO.....	21
---------------------	----

F

FICKO, BRANKO.....	18
--------------------	----

G

GRIMS, MAG. BRANKO.....	17
-------------------------	----

H

HAN, MATJAŽ.....	5, 6, 11, 32
HORVAT, JOŽEF.....	9, 25

J

JELUŠIČ, DR. LJUBICA.....	23
JENKO, MAG. JANA.....	8, 15
JERAJ, ALENKA.....	29
JEROVŠEK, JOŽEF.....	28

K

KOCIPER, MAŠA.....	25, 26
KRIVEC, DANIJEL.....	26

L

LAH, ZVONKO.....	31
------------------	----

M

MAVKO, MAG. MITJA.....	32
MEH, SREČKO.....	30
MÖDERNDORFER, JANI.....	31

O

OSTERMAN, ALEKSANDRA.....	19
---------------------------	----

P

PAVLIČ, ALENKA.....	9, 24
PLEVČAK, MARIJA.....	19
PREVC, MIHAEL.....	18
PUKŠIČ, FRANC.....	14

R

RAMŠAK, SONJA.....	22
--------------------	----

S

STARMAN, BOJAN.....	7, 12
STEPIŠNIK, MAG. STANKO.....	6

T

TANKO, JOŽE	6
TOMC, ROMANA	19, 26

V

VELIKONJA, JOŽE	28
VIZJAK, MAG. ANDREJ	10, 32
VOGRIN, MAG. IVAN	20

LEGENDA

- PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
- PS DLGV – Poslanska skupina Državljska lista Gregorja Viranta
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
- PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
- PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
- NeP – Nepovezani poslanec